

# ส่งท้ายปีเก่า'๔๙-ต้อนรับปีใหม่'๕๐ ที่บ้านราชฯ ชาวโศกอัญเชิญพระพุทธรูปหินทรายสูง ๗ เมตร เปิดตลาดขายสินค้าขาดทุนนับล้านให้ชาวบ้าน



**พอท่านเป็นประธาน  
เปิดตลาดอารียะ  
ชาวบ้านยิ้มรับ  
ขายอาหารจานละบาท**

งานตลาดอารียะปีใหม่'๕๐ ครั้งที่ ๒๗ ณ  
หมู่บ้านชุมชนราชธานีโศก (อ่านต่อหน้า ๗)

\* พอท่านเปิดงานตลาดอารียะ'๕๐



**เพื่อให้ชาวพุทธรู้วิธีบูชาอย่างไม่มงาย  
ให้สักการะตามแนวพุทธ(อเทวนิยม)**

นับเป็นนิมิตหมายใหม่ เพราะ ณ วันนี้ชาวโศกมีพระพุทธรูปแกะสลักหินทรายองค์ใหญ่ที่สุดในประเทศไทย (อ่านต่อหน้า ๖)

**เขา  
คือใคร  
น.๔**

หนึ่งน้อยทยอยเต็ม เต็มด้วยแก่น แน่นเป็น  
**ข่าวโศก**  
ฉบับที่ ๒๕๔ (๓๑๖) ปักษ์แรก มกราคม ๒๕๕๐

**ใช้ระบบแม่ไก่ - ลูกไก่  
ในค่าย ม.๓ และ ยอส.  
ปัญหาตกลงชัดเจน**

การเตรียมงานตลาดอารียะปีใหม่ ๕๐ ที่หมู่บ้านชุมชนราชธานีโศก จัดกิจกรรมค่ายบูรณาการการศึกษานักเรียนสัมมาสิกขาระดับชั้น ม. ๓ (อ่านต่อหน้า ๕)



\* นักเรียนเข้าค่ายบูรณาการการศึกษา





# ข่าวโศก

รายปักษ์

## ปัญหาแก้ค่าพูด

ถ้ามีนักปฏิบัติธรรมพูดถึงคนอื่นเมื่อตัวเองถูกว่าหรือถูกวิจารณ์จากคนอื่นๆนั้น ว่าตัวเองถูกเช็ดบิลหรือตัวเองถูกแทงข้างหลัง

การพูดในลักษณะเช่นนี้ ถือว่าสัมมาทิฐิหรือไม่

การพูดในลักษณะเช่นนี้ สร้างความสัมพันธ์หรือสร้างความแตกแยกหรือร้ายแรงมากกว่า

การพูดในลักษณะเช่นนี้ ทำให้เกิดภาวะจิตใจของผู้พูด หรือผู้ถูกพาดพิงไปในทิศทางที่ทำให้เกิดกุศลจิตมากกว่า หรืออกุศลจิตมากกว่า

ก็ขอฝากประเด็นธรรมวิชัยให้กับนักปฏิบัติธรรมที่ยังมีข้อบกพร่องในเรื่อง

คำพูดหรือเกี่ยวกับศีลข้อ ๔ ในประเด็นดังกล่าว เพื่อความเจริญในธรรมและความผาสุกในหมู่มุข

แต่หากวิเคราะห์วิจัยไม่ออกในประเด็นที่ยกมานี้ก็ให้เข้าใกล้สอบถามผู้รู้ผู้มีประสบการณ์ เราจะได้เกิดสัมมาทิฐิมากขึ้น เพราะเรามีปรโตโมษะ (ฟังผู้อื่น เป็นผู้ฟังที่ดี ไม่ยึดแต่ทิฐิของตัวเอง) และโยนิโสมนสิการ (น้อมใจรับฟังอย่างพยายามเข้าใจ เข้าถึง และพัฒนา).



## นอนตะแคงขวา "หลับสบายที่สุด"

แพทย์ศิริราชแนะท่านอนที่ทำให้หลับสบายตื่นขึ้นมาสดชื่นควร "นอนตะแคงขวา" ช่วยให้หัวใจเต้นสะดวก

นพ.ชนินทร์ ลีวานันท์ ภาควิชาเวชศาสตร์ฟื้นฟู คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล กล่าวว่า การพักผ่อนที่ดีที่สุดคือการนอนหลับ มนุษย์ใช้เวลาเพื่อนอนหลับถึง ๑ ใน ๓ ของอายุขัย ขณะนอนหลับท่านอนเป็นสิ่งสำคัญที่จะส่งผลให้ผู้นอนหลับสนิทตลอดคืน และตื่นนอนด้วยความสดชื่น ไม่รู้สึกปวดเมื่อย ซึ่งโดยปกติคนทั่วไปคนเรานิยมนอนหงาย เพราะเป็นท่านอนมาตรฐาน การนอนหงายที่เหมาะสมนั้น ควรใช้หมอนต่ำและต้นคอควรอยู่ในแนวเดียวกันกับลำตัวเพื่อไม่ให้ปวดคอ

อย่างไรก็ตาม ท่านอนหงายไม่เหมาะกับผู้ป่วยโรคปอดและโรคหัวใจ เพราะกล้ามเนื้อกระบังลมจะกดทับปอดทำให้หายใจไม่สะดวก ส่งผลทำให้การทำงานของหัวใจลำบากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ผู้มีอาการปวดหลังการนอนหงายในท่าราบจะทำให้อาการปวดรุนแรงขึ้นด้วย

นพ.ชนินทร์ กล่าวว่า ท่านอนที่ดีที่สุดเมื่อเทียบกับท่านอนอื่นๆ คือ นอนตะแคงขวา เพราะช่วยให้หัวใจเต้นสะดวก และอาหารจากกระเพาะจะถูกบีบลงลำไส้เล็กได้ดี ทั้งยังช่วยบรรเทาอาการปวดหลังได้ด้วย ส่วนท่านอนตะแคงซ้ายซึ่งจะช่วยลดอาการปวดหลังได้ แต่ควรกอดหมอนข้าง และพาดขาไว้เพื่อป้องกันอาการชาที่ขาซ้ายจากการนอนทับเป็นเวลานาน อย่างไรก็ตาม ท่านอนตะแคงซ้ายอาจทำให้เกิดลมจุกเสียดบริเวณลิ้นปี่ เนื่องจากอาหารที่ยังย่อยไม่หมดในช่วงก่อนเข้านอนค้างค้ำในกระเพาะอาหาร

สำหรับท่านอนคว่ำเป็นท่าที่ทำให้หายใจติดขัด ทั้งยังทำให้ปวดต้นคอ เพราะต้องเงยหน้ามาทางด้านหลังหรือบิดหมุนไปข้างใดข้างหนึ่งเป็นเวลานาน ดังนั้น ถ้าจำเป็นต้องนอนคว่ำจึงควรใช้หมอนรองใต้ทรงอกเพื่อป้องกันอาการปวดเมื่อยต้นคอ.

(นสพ. ข่าวสด ๔ ธ.ค. ๒๕๕๓)



# เข็มนร้อยเครือช่าย รร.ชานาคุณธรรมฯ

(ตอนจบ)

## "ความรู้ของชาวนา...คือ ภูมิปัญญาของแผ่นดิน"

กสิกรรมไร้สารพิษเศรษฐกิจพอเพียง

กลุ่มสวนสร้างฝัน ณ รร.ชานาคุณธรรมฯ บ้านเชียงเพ็ง อ.ป่าตอง จ.ยโสธร



สำหรับความรู้สึกของผู้เข้าอบรม มีดังนี้

\* **ปัดดาวุโส** "ประทับใจ เห็นด้วยกับการทำสวนทำนา และทำเศรษฐกิจพอเพียง จะขอกลับมากินข้าวทำ ข้าวหอมนิลนำเดื่อ กลัวยสวนที่ฝากมา แม่บ้านบอกว่า หวานดี อร่อยมาก ไม่เหมือนกลัวยที่ซื้อจากตลาด"

\* **อบต.** "แม้ทางเข้าจะไม่ดี แต่สวนก็งามคุ้มกับที่บากบั่นเข้ามา"

\* **กานัน** "ดีใจที่เห็นทำสวนแบบนี้ กำลังชักชวนชาวบ้านทำตามผานหอกระจายข่าวทุกวัน"

\* **จนท.เกษตรจังหวัด** "เห็นด้วยกับการทำสวนทำนาแบบครบวงจรแบบสวนสามไร่แก่น เป็นทางออกทางรอดของสังคม"

\* **จนท.พัฒนาที่ดิน** "ยินดีสนับสนุนพันธุ์ข้าวพันธุ์ดี สามารถไปรับได้ทุกเมื่อ"

\* **จนท.เกษตรอำเภอ** "เห็นด้วยแต่ยังไม่สามารถส่งเสริมให้ชาวบ้านเลิกใช้เคมีทั้งหมดได้ กำลังส่งเสริม ๑ ฟาร์ม ๑ ตำบล ทำเกษตรอินทรีย์ ทำยากจึงยังใช้เคมีอยู่"

\* **ยายพาน นักรรรม** อายุ ๗๑ ปี (ผู้บุกเบิกสวนแห่งนี้) "ยายตัดไม้ไผ่ทำลึง (ชั้นไม้ไผ่) สำหรับคว่าจานเอง"

\* **ยายจันทร์ ชันสัมฤทธิ์** อายุ ๖๕ ปี เพื่อนของคุณยายพานซึ่งมาช่วยงานด้วย "สองวันก่อนหนักใจมาก แต่วันนี้โล่งอกดีที่มีเจ้าหน้าที่จากรร.ชานาคุณธรรมฯ บ้านหนองเม็กมาเป็นที่เลี้ยง เจ้าภาพไม่พูดเพราะแค่บริการและรับแขกก็เหนื่อยแล้ว"

\* **ครูชะ** จนท.องค์กรเลิกเหล้า เลิกจน "มีเทคโนโลยีใหม่ๆ ได้เรียนรู้ มาด้วยใจ พ่อแม่ลูกได้มาร่วมกัน และมีเด็กมาร่วมสืบทอด เด็กได้โอกาสแสดงออกจะ



จำไปอีกนาน เด็กได้แสดงสิ่งดีๆออกมา เด็กระดมความคิดเห็นกัน"

\* **อาจารย์แสวง** ผู้สอน-ผู้รับผิดชอบ รร.ชานาคุณธรรมฯ บ้านเชียงเพ็ง "งานวันนี้อบอุ่น สมบูรณ์ มาด้วยใจทั้งครอบครัว เชิญผู้ใหญ่มาทำให้มีกำลังใจแล้ว ผู้ใหญ่ก็จะได้เห็นภาพว่าจะพัฒนาต่ออย่างไรด้วย"

\* **อาจารย์ปางตะวัน** "เห็นทุกครั้งมีกำลังใจ อบอุ่นทำให้มีสำนึกรักกัน ควรจะมีปฏิบัติกรในพื้นที่เองดำเนินรายการ มาเล่ามาบอกความเห็นอย่าง ความบากบั่นในการทำเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริอย่างเป็นรูปธรรม มาวันหนึ่งมา มาให้กำลังใจ"

\* **นายเพลิงชัย** ผู้สังเกตการณ์จาก อ.น้ำพอง จ.ขอนแก่น "ขอนแก่นมีการอบรมคือ พาพ่อ-แม่-ลูก-ครู-นักเรียนมาอบรมด้วยกัน ทำให้ได้เรียนรู้ร่วมกันและได้พลังร่วมกัน แม่ดันลูก ลูกกระตุ้นแม่ เอาเด็กมาร่วมงานวันนี้อบอุ่นดี วันนี้กลับไปเป็นชาวบ้าน สัมผัสแล้วกลุ่มมีพลัง ไม่วันวายข้าราชการมาแล้วรู้สึกอ่อนน้อมต่อตนเองเข้าหาชาวบ้าน เป็นภาพที่น่ารักน่าชื่นชม"

\* **ลุงศรี** ประธานกลุ่ม รร.ชานาสวนสร้างฝัน "มาเห็นสวนแล้วชื่นใจ มีกำลังใจอาหารถือว่าใช้ได้ ไม่ขาดไม่กินมาก สมบูรณ์พูนสุข กลับไปมีของฝากตอนกลับบ้านด้วย สถานที่ก็ดี ภาชนะก็ดี วันนี้เราจะทำงานแต่เตรียมพื้นที่ซ้ำเพราะติดฝน แต่ฝนก็หยุดให้ พอฝนไม่มาก็โล่งอก"

\* **นายทอมสัน** "มาใหม่เป็นสมาชิกใหม่ เห็นแล้วมีกำลังใจ เห็นหมู่กลุ่มสร้างสิ่งแวดล้อมที่ดีให้คนรุ่นต่อไปได้รู้ได้เห็น"

\* **นายจรรยา เนินทราย** ประธานกลุ่ม รร.ชานาคุณธรรมฯ บ้านเชียงเพ็ง "ประทับใจพี่น้องมาตุ้มมาโฮมกันอย่างอบอุ่น นายอำเภอให้เกียรติมาเยี่ยมและบอกจะกลับมาเยี่ยมใหม่เพื่อตัดเป็นหมู่บ้านตัวอย่างเศรษฐกิจพอเพียงนาร่อง"

\* **พ่อวิจิตร บุญสูง** ประธานกลุ่มโรงเรียนโสด "งานนี้ผู้ว่าฯควรจะให้ความสำคัญมาเปิดงาน เพราะเป็นงานเศรษฐกิจพอเพียงแบบคุณภาพและเต็มรูปแบบ เสียหายที่ทำนัดประชุมด่วนที่โคราช แต่ถึงอย่างไรชาวนาเราก็ต้องเดินหน้าชักชวนพี่น้องให้เห็นความสำคัญของการทำนาทำสวน ทำเศรษฐกิจพอเพียงกันต่อไป ไม่ต้องรอให้ใครมาเปิดงาน เราชาวนาเปิดกันเองก็ได้ เลิกเหล้า เลิกจนจะทำให้เรามีสติมากขึ้น ถ้าไม่ดื่มเหล้า (เสียงจากเด็กน้อยฝากส่งท้ายว่า 'ยี่! พ่อขี้เมาเป็นตาขี้เว้ย")

การเชื่อมร้อยเครือช่ายเป็นการพบปะพูดคุยแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ใหม่ๆ เป็นการให้กำลังใจซึ่งกันและกันของแต่ละโรงเรียน เพื่อนำเอาพลังกลับไปทำที่สวนของตนเองให้เกิดเศรษฐกิจพอเพียงในครอบครัว เพื่อนำไปสู่ครอบครัวอบอุ่น หลายคนมีไฟที่จะกลับไปทำสวนโดยเฉพาะกลุ่ม รร.ชานาบ้านเปิด

ความรู้ของชาวนา คือ

ภูมิปัญญาของแผ่นดิน

ชาวนา คือ ผู้เลี้ยงโลก.

แง่ไท ราชงาน





เจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์(ธ.ก.ส.) นำโดย ผอ.พิมพ์ฉกา ทรายจึ่งมดูการติดตั้งโครงการนำร่องใช้อุปกรณ์กระจายน้ำฝองจุเลิม (ULEM) ที่สวนเพื่อนช่วงเพื่อน ชมรมอโศก เป็นงานทดลองวิจัยของ ธ.ก.ส. ร่วมกับมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยมั่วีวัตถุประสงค์

- ๑.เพื่อสนับสนุนการวิจัย การจัดการน้ำในเกษตรอินทรีย์ โดยใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม
- ๒.เพื่อศึกษาการลดต้นทุนการผลิตในเรื่องน้ำ, แรงงาน, น้ำมัน
- ๓.เพื่อศึกษาความสามารถเพิ่มรายได้ในการผลิตจากการเพิ่มปริมาณและคุณภาพการผลิต

คุณสมบัติของอุปกรณ์กระจายน้ำฝองจุเลิม ก็คือ ประหยัดน้ำได้มากกว่าสปริงเกอร์ทั่วไป น้ำที่ออกมาเป็นฝองละเอียงดเหมือนหมอก ถ้าใช้สารสกัดชีวภาพหรือสมุนไพรไล่แมลง ละอองน้ำจะจับใบได้ดี และน้ำที่ตกลงพื้นดินก็ลงแบบละอองน้ำไม่มีน้ำหนัก ดินจะไม่แน่น และน้ำจะค่อยๆซึมลงดิน ใช้น้ำได้คุ้มค่า ข้อเสีงของ ULEM ก็มีอยู่บ้าง คือ ติดตั้งยากกว่าสปริงเกอร์ทั่วไปและราคาแพงสูง ทั่วอุปกรณ์ ULEM ง่ายเสีงอย่าง ตอนนี้งบ่งอยู่ในช่วงทดลองวิจัยและปรับปรุงพัฒนา.



มิใช่ข่าวยาวเป็ล่ยว แต่เป็ล่ยวข่าวยาวแห่งศรัทธา โยบโยเชื่อมรัยเป็ล่ยวขี้บ มิใช่ตกรวด อย่ำผลอโตตออกเป็ล่ยว !



## ปฏิทินงานอโศก

- ❁ **ฉลองหนาวธรรมชาตโศก ครั้งที่ ๕**  
ณ พุทธสถานภูมาฟ้าน้ำ  
ศุกร์ที่ ๒๖ ม.ค. - อาทิตย์ที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๐
- ❁ **งานพุทธาภิเศกฯ ครั้งที่ ๓๑**  
ณ พุทธสถานศาลือโศก  
ศุกร์ที่ ๒ - พฤษภดับดีที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐
- ❁ **งานเพื่อฟ้าดิน ครั้งที่ ๑๓**  
ณ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี จ.อุบลฯ  
ศุกร์ที่ ๒ - เสาร์ที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๐

อโศกได้ใช้กิจกรรม





# ธรรม 8 เพื่อท่าน

ต่อจากฉบับที่แล้ว

## ทำไมคุณไม่เจริญ....

## ในการปฏิบัติธรรม

.....แล้วท่านก็ถามยังกับพูดกับคุณนะ ไปที่อะไร จำไม่ได้แล้ว ไปที่ท่านขออนุญาตไปที่หมู่บ้าน หมู่บ้านคนโหดร้าย ท่านถามว่า คนโหดร้ายจะไปทำไม ถ้าคนโหดร้ายเขาทำอะไรกับเราอย่างนั้นอย่างนี้ เขาบอกว่าเราคิดอย่างไร ก็ให้คิดว่าดี ที่เขาไม่เอามือเอาอวัยวะมาทุบมาตี ถ้าเขาทุบมาตีละ คิดว่าดี ที่เขาไม่เอาอาวุธมาตัดแขนข้างหนึ่ง ถ้าเขาใช้อาวุธมาตัดแขนข้างหนึ่งละ ก็ดี เขาไม่เอาอาวุธฆ่าให้ตายเลย ถ้าเขาเอาอาวุธมาฆ่าให้ตายละ ก็ดี เพราะว่ามีพระหลายรูป เบื่อหน่ายสังขารนี้ แล้วต้องไปจ้างคนฆ่าไม่ได้จ้างเขาก็มาฆ่าให้ ก็ดีไม่ได้จ้างเหมือนกับสมณะบางรูปท่านเมื่อชีวิตแล้วท่านก็ต้องเอาอะไรไปจ้างเขาให้เขาฆ่าช่วยฆ่าท่านตาย แต่นี่ดีนะ ไม่ได้จ้างเขาลักหน้อย เขาก็มาฆ่าเราให้ตาย ก็ดี

พระพุทธเจ้าบอกว่า เออ! ดี ปลอ่ยวางได้ดีมาก นี่คือ วิธีคิดของศาสนาพุทธ วิธีของท่าน คิดได้ยังไงอธิบายเป็นฉากๆ คือยอมทุกอย่าง แม้เขาจะฆ่าให้ตายก็ยอม ยอมแล้วก็ไม่โกรธ ไม่แค้น ไม่เคือง ไม่พยายาทก็ถือชะว่าดี อยู่ดีๆ เราไม่ต้องจ้างฆ่าตัวเองให้ตายได้ก็ดี เออ! มันก็สุดยอด”

สรุปว่า มีคนมาว่า มาตำหนิเรา นั่นแหละดีแล้ว ที่เขาช่วยดูแลเรา แม้บางครั้งเขาจะเอาให้ได้ตั้งใจเขา หากเขาว่าเราผิด แต่สังขารแล้วเราไม่ผิด เรายอมรับได้ นั่นก็แสดงว่าเรามีอินทรีย์พละมีการอดทน มีการปลอ่ยวางได้ ไม่ถือสา ไม่เอาเรื่อง ไม่เอาความ นั่นคือความเจริญในธรรมของเรา หากเขาว่าเขาตำหนิ แต่เราถูกเราต้องยิ่งขอบคุณเขา เพราะเขาเตือนเรามีให้ตกลงไปสู่สิ่งต่ำทรามที่เป็นความไม่เจริญในธรรมของเรา.

เด็กวัด



**สาวร่างเล็กที่ลงมือทำแต่ทำร่วมกับน้องๆ สวมมาสิกขาสันตือโคกอย่างคล่องแคล่วและขยันขันแข็ง ทั้งๆ ที่เธอก็เรียนจบนิเทศศาสตร์ แล้วทำไมเธอถึงอยู่ทำงานที่นี้ทั้งๆ ที่ไม่มีรายได้ ชีวิต ๑๑ ปีท่ามกลางมิตรดี สหายดีและสิ่งแวดล้อมดี ได้พบปะสังสรรค์มากมาย ให้แก่เธอ เธอไปรู้จักกับเธอพร้อมๆ กันเลยละ**

### ๘ กุณิลำเนา

หนูชื่อ น.ส.ศศิธร เรียวชัยภูมิ ชื่อเล่นว่าเบิ้ลละ เป็นคนหนองบัวลำภู เกิด ๒๒ ม.ค. ๒๕๒๖ มีพี่น้อง ๓ คน หนูเป็นคนที่มีพี่สาวกับน้องชาย เรียนจบสัมมาสิกขาสันตือโคกเมื่อ พ.ศ.๒๕๔๕ คุณพ่อรับราชการครู คุณแม่ค้าขาย เกิดมาก็เห็นท่านทั้งสองปฏิบัติธรรมแล้ว

### ๘ สัมมาสิกขาสันตือโคก

เพราะคุณพ่อเป็นญาติธรรม พี่สาวเคยมาเรียนที่นี่ ตอนที่สาวมาเรียนก็ได้มาเยี่ยมพี่บ้าง ไปร่วมงานค่ายยุวพุทธ หรือที่วัดมีกิจกรรมก็มาอยู่กับพี่บ้าง มาอยู่กับพี่ที่สัมมาสิกขาบ้าง รู้สึกสนุกดี

### ๘ ชีวิตนักเรียน เป็นอย่างไรบ้าง

ม.๑-ม.๖ ระบบก็เปลี่ยนไปเรื่อยๆ ตอน ม.๑ จะทำงานน้อย ได้เรียนเยอะ พอ ม.๓ ทำงานมากขึ้น ตอนม.ต้น ยังไม่ได้คิดอะไร สนุกๆ ไป พอตัดสินใจต่อ ม.ปลาย เหมือนกับที่เราเริ่มโตเป็นผู้ใหญ่ขึ้นมาหนึ่ง ตอนหนูขึ้น ม.๔ พี่ผู้หญิง ม.๕ ม.๖ ไม่มีเลย มีแต่พี่ผู้ชาย มีความรู้สึกที่เราต้องกลายเป็นรุ่นพี่แล้วหรือ ยังไม่ทันตั้งตัวเลย จะทำได้มัยนี้ เหมอที่แล้วเรายังเป็นน้องอยู่เลย แต่ผ่านมาได้เพราะสมณะ ลิกขมาตุ จะลงมาคุยกับพวกเรา แล้วก็ให้หลวงพี่สุสุญ (สมณะสุสุญ) ตอนนั้นท่านเริ่มมาเป็นคนวัดเพื่อบวช ก็มาช่วยทางด้านการศึกษา ทำให้ขบวนการกลุ่มของรุ่นพี่แน่นมาก เพราะพวกเราทำงานเข้าหากันได้ดี สามารถบอกกันได้ สามารถเป็นหลักให้กับรุ่นน้องได้

### ๘ คอร์สสหคจรรย

ก่อนจบ ม.๖ มีโอกาสไปเข้าคอร์สสหคจรรย แต่เป็นช่วงสั้น ได้เข้าระยะเวลาสั้นหลังจากจบ ม.๖ ทำให้เข้าใจธรรมะมากขึ้น คือฟังพ่อท่านเทศน์แล้วไม่เข้าใจ แต่ตรงนี้สามารถทำให้เข้าใจมากขึ้น เหมือนทำให้เราหันมาดูตัวเองมากขึ้น ต่างจากเมื่อ



ก่อนที่มีแต่เรื่องเรียน เรื่องดูแลรุ่นน้อง แต่อันนี้เราหันมาสนใจตัวเอง พิจารณาตัวเอง แล้วอยู่เป็นคนวัด(อาคันตุกะจร) ๑ ปี

### ๘ ไม่คิดเหมือนเพื่อนคนอื่นา หรือ ที่อยากอิสระบ้าง?

อยากค่ะ แต่ไม่คิดว่าเราจะต้องออกไปขนาดนั้น คือจริงแล้ว ก็ยังอยากอยู่วัด เพราะเราอยู่มานานแล้ว เพื่อนๆก็อยู่แถวนี้ ลิกขมาตุก็อยู่ มีความรู้สึกเหมือนเป็นบ้านของเรา แล้วเราก็คุ้นเคยชินกับการอยู่ที่นี้ ก็เรียนสุขุทัยไปด้วย ตอนนั้นเรียนจบคณะนิเทศศาสตร์ เมื่อปีการศึกษา ๒๕๔๘

### ๘ ทำไมมาทำงานฐานเด้าท์

ยังไม่อยากไปจากวัด รู้สึกว่ายังไม่ถึงเวลา อยากอยู่ตรงนี้อยู่ ตอนที่คิดอยู่วัดและเรียนไปด้วย ลิกขมาตุได้แนะนำว่า ถ้าเราออกไปเรียนอย่างเดียว เราไม่เสียเวลาที่จะได้สั่งสมบุญหรือ แต่อยู่ที่นี้ได้เรียนด้วยแล้วก็สั่งสมบุญด้วย เพราะเราไม่รู้ว่าเกิดมาเราจะได้เจอพระโพธิสัตว์อีกหรือเมื่อไหร่

### ๘ ความรู้สึกของครูฐาน

มีน้องเป็นนักเรียนในฐาน ๓ คนไม่ค่อยรู้สึกเหมือนตัวเองเป็นครูเท่าไร เหมือนเป็นพี่มากกว่า ตอนนั้นเข้าใจมากขึ้นมา อ้อ...เมื่อก่อนทำไม่ถึงเตือนเราขนาดนั้น ตอนเด็กเรากลับคิดว่าทำไมเราถึงต้องซีเรียขนาดนี้ อาคิดมากเกินไปหรือเปล่า แต่...ตอนนี้เรากำลังเป็นอย่างอา คิดว่าเราจะพูดยังไงถึงจะทำให้น้องเข้าใจ เพราะตอนนั้นอาพูดมาเราไม่เข้าใจ

### ๘ เรียนก็หนัก ทำงานก็เหนื่อย

เราก็ได้ฝึก เพราะหนูได้ให้ทำงานแบบผู้ใหญ่ รู้สึกว่าเราเป็นผู้ใหญ่ขึ้น อยู่กลุ่มศิษย์เก่าทั้งตนเอง มีสมาชิก ๓ คน เราเปิดฐานงานทำเต้าหู้ ทำแชมพู ทำครีมงา และน้ำผลไม้ ก็มีเด็กนักเรียนในฐาน ๓ คน เงินรายได้ทั้งหมดเข้ากองกลางของวัด เป็นระบบสาธารณโภคี

พวกหนูไม่มีรายได้ แต่มีสวัสดิการกินอยู่หลับนอน ค่าเรียนหนังสือ

### ๘ ทำงานข้างนอกได้เกินมากกว่านะ

แต่อยู่ตรงนี้หนูได้บุญค่ะ เพราะในขนาดที่ไม่รู้ว่าจะมีโอกาสได้ทำบุญแบบนี้ อีกมัย ตอนนั้นเราสามารถทำได้เราก็ทำไปก่อนไม่ใช่ว่าหนูหมดกิเลสแล้ว แต่หนูคิดว่าอยู่ตรงนี้หนูได้ทำบุญให้กับตัวเอง ทำอะไรให้เป็นประโยชน์มากกว่า เพราะในขนาดที่หนูไม่รู้ว่าจะมีวิบากกรรมอะไรบ้าง ก็ฝึกเอาไว้ เพราะหากถึงตอนนั้น หากเราไม่ได้อยู่วัดแล้ว

เราคงไม่สามารถทำบุญได้เท่านี้ก็เลยอยู่ไปก่อน เพราะอนาคตยังไม่รู้จะเกิดอะไรขึ้น

เมื่อหนูเลือกตรงนี้คุณพ่อคุณแม่ก็สบายใจ เพราะอยู่ที่นี้ปลอดภัย เขาก็วางใจได้ รวมเวลาที่อยู่ตรงนี้ ๑๑ ปี คือเรียน ๖ ปี เป็นอาคันตุกะจร อยู่วัด ๑ ปี อยู่กลุ่มศิษย์เก่า ๔ ปี

### ๘ มั่งสิริดีละ

มันใจว่าได้ตลอดชีวิต ไม่คิดจะกลับไปกินเนื้อสัตว์ เพราะชัดเจนในเรื่องเนื้อสัตว์ว่าเป็นการเอาชีวิตเขามาตอบแทนให้กับเรา

### ๘ ประสบการณ์จากฐานที่

ถ้าน้องๆเรียนจบ ม.๖ จะมีความภูมิใจมากกว่าคนที่ไม่จบ อยากให้อดทน เพราะเราจะรู้จักคิด และเข้มแข็งกับปัญหาที่เกิดขึ้น เราอาจจะคิดว่าอยู่สัมมาสิกขาปัญหาหนักแล้วนะ แล้วคิดหรือว่าออกไปแล้วจะไม่เจอปัญหา น้องอาจจะคิดว่าปัญหาที่วัดหนักจนทนไม่ไหว แต่หนักตรงนี้ก็เพื่อขัดเกลาเราให้เป็นคนดี เขาไม่ได้มาคิดร้าย เขาก็คิดเหมือนเราเป็นลูกหลาน แต่เราไปเจอข้างนอกมันอาจจะหนักกว่านี้ก็ได้ ใครจะไปรู้ก็เลยคิดว่าอยากให้น้องเรียนให้จบม.๖ ละอะ

ม.ต้น น้องๆอาจจะยังไม่ลิกซึ่งเท่าไร เพราะยังเป็นเด็ก มีแต่เรื่องสนุกไปวันๆ แต่ที่เราจะเข้าใจมากขึ้น ก็ตอนที่เรายุ่งม.ปลายขึ้นไป เพราะเราเริ่มโตแล้ว เริ่มรู้จักคิด แต่ว่าถ้าคนไหนอยู่ไม่ได้จริงๆ ออดทนไม่ไหว ออกไปก็อย่าทิ้งนี้ไปเลย ก็ให้หมั่นมาบ้าง เพราะเพื่อนๆก็อยู่ตรงนี้ ให้แวะมาบ้างอย่าทิ้งไปเลย

จริงๆแล้วอยู่ในวัดหรือนอกวัด ก็สำคัญที่เราจะเอาสิ่งดีๆที่เราเอาไปปฏิบัติหรือเปล่า ถ้าอยู่ข้างนอกก็อย่าให้ทิ้งศีล ให้เอาไปปฏิบัติที่เราสามารถทำได้จะดีกว่า

**๑๑ ปีกับการพบปะสังสรรค์คุณ "เบิ้ล" ได้พิสูจน์ชัดเจนแล้วว่า มิตรดี สหายดี สังคย สังฆแวดล้อม เป็นทั้งหมดทั้งสันของพระภรรยา.๑**

บุญนาพา





ระบบแม่ไก่ ▲ ต่อจากหน้า ๑

เมื่อวันที่ ๑๕ - ๒๐ ธ.ค. ๔๙ นักเรียนเข้าค่ายจำนวน ๑๐๑ คน ต่อมาวันที่ ๒๑ - ๒๗ ธ.ค. ๔๙ กิจกรรมค่ายยุวชนอโศกสัมพันธ์ (ยอส.) มีนักเรียนสมัครเข้าร่วมทั้งสิ้น ๔๕๕ คน โดยได้รับความร่วมมือจาก นิสิตสมัครจากวิทยาลัยวังชีวิต , ศิษย์เก่า , และคณะครูจากโรงเรียนสมัครจากทั่วประเทศ ช่วยกันดูแลนักเรียนในรูปแบบแม่ไก่ ลูกไก่ กิจกรรมต่างๆ มีดังนี้

เวลา ๐๕.๐๐ - ๐๕.๓๐ น. รวมตัวพบแม่ไก่ (ครูประจำกลุ่ม) หลังจากนั้นออกกำลังกายแล้วลงฐานงานเตรียมงานปีใหม่ เวลา ๐๕.๐๐ น. รับประทานอาหาร เวลา ๑๒.๐๐ - ๑๔.๐๐ น. พบสมณะ - ลิกขมาตุ ประจำกลุ่ม เสร็จแล้วกิจกรรมสันตนาการ เวลา ๑๔.๐๐- ๑๖.๓๐ น. ลงฐานงาน หลังจากที่พักผ่อนและรับประทานอาหารเย็น ตั้งแต่เวลา ๑๘.๓๐ - ๒๐.๐๐ น. นักเรียนร่วมกันสรุปบทเรียนประจำวันและนำเสนอ โดยมีครูประจำกลุ่มประเมินผลให้คะแนน

✽ ความรู้สึกของผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีดังนี้

น.ส. ขวณพิศ ศรีจันอ่อน ชั้น ม. ๓ สมัครมาศึกษาต่ออโศก

การเข้าค่าย ม. ๓ รู้สึกประทับใจมาก โดยเฉพาะไปตัดไม้ยูคาฯ ที่สวนจังหวัดอำนาจเจริญ บรรยากาศดี ลมก็แรง

ป่ายูคาฯ ห่างจากหมู่บ้าน หอน้ำก็ไม่มี น้ำก็ไม่มี ไปอาบน้ำตามลำธาร เวลาจะเข้าหอน้ำก็ใช้จอบเข้าป่า การทำงานก็ดีเพื่อนๆ สัมผัสความสามัคคีกันดีมาก คุณเคยกันมากขึ้น งานนี้เราต้องใช้ไม้ยูคาฯ จำนวน ๑,๕๐๐ ท่อน แต่พวกหนูทำได้เกือบสองพัน ส่วนของผู้ชายตัดไม้และขนฟางเขาอยู่ในหมู่บ้านที่ไม่ไกลจากบ้านเราฯ เขามีความสะดวกมากกว่าผู้หญิงเพราะทุกอย่างมีพร้อม แต่หนูรู้สึกประทับใจมากที่ได้ไปตัดไม้ยูคาฯ และอยู่แบบไม่มีห้องส้วม

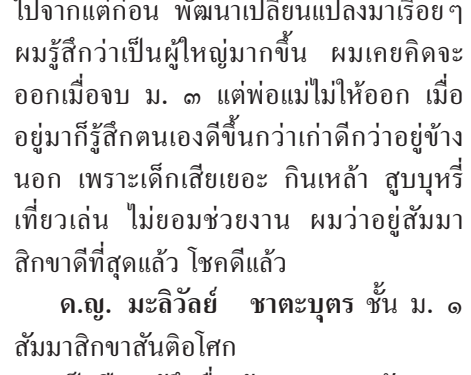
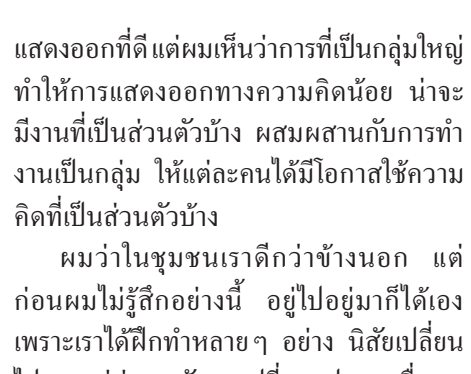
หนูว่าการบูรณาการเป็นกลุ่มดีกว่าทำคนเดียว ทำให้แต่ละกลุ่มแน่นขึ้น ความสัมพันธ์ดีขึ้นและได้รับความรู้จากการทำงาน เราไม่ต้องไปเขียนใส่สมุด พอทำงานเสร็จเราก็มาบรรยายเลย การทำงานเป็นกลุ่มดีกว่าทำเดี่ยว

นายอรุณพล ศรีไสว ชั้นม. ๔ สมัครมาศึกษาต่ออโศก

สิ่งที่ได้ประโยชน์จากการเข้าค่าย ยอส. คือ ได้ปรับจิตปรับใจกับสิ่งที่ผมไม่ชอบ และต้องเข้ากับมันให้ได้ และได้คบกับเพื่อน มีความกล้าแสดงออกกับกิจกรรมที่เขาพาเล่น ได้สิ่งใหม่กับเพื่อนๆ นำเสนอ ได้รับรู้ร่วมกัน

กิจกรรมมีหลายอย่าง แต่กิจกรรมที่พาเล่นขาดสีสัน ผมรู้สึกไม่สนุก เป็นความรู้สึกส่วนตัวที่รู้สึกว่าการเข้าค่าย น่าจะรวมเด็กให้ได้ครบถ้วน กลุ่มหนึ่ง หลายๆ โรงเรียนเหมือนเดิม วิธีการแบ่งแบบนี้ทำให้รู้จักกันน้อย เพราะแยกเป็นโรงเรียน

การรายงานหน้าชั้นเป็นกลุ่มเป็นการได้



แสดงออกที่ดีแต่ผมเห็นว่าการทำงานเป็นกลุ่มใหญ่ทำให้การแสดงออกทางความคิดน้อย น่าจะมีงานที่เป็นส่วนตัวบ้าง ผสมผสานกับการทำงานเป็นกลุ่ม ให้แต่ละคนได้มีโอกาสใช้ความคิดที่เป็นส่วนตัวบ้าง

ผมว่าในชุมชนเราดีกว่าข้างนอก แต่ก่อนผมไม่รู้สึกรู้สึกอย่างนี้ อยู่ไปอยู่มากก็ได้เอง เพราะเราได้ฝึกทำหลายๆ อย่าง นิสัยเปลี่ยนไปจากแต่ก่อน พัฒนาเปลี่ยนแปลงมาเรื่อยๆ ผมรู้สึกว่าเป็นผู้ใหญ่มากขึ้น ผมเคยคิดจะออกเมื่อจบ ม. ๓ แต่พ่อแม่ไม่ให้ออก เมื่ออยู่มากก็รู้สึกตนเองดีขึ้นกว่าเก่าดีกว่าอยู่ข้างนอก เพราะเด็กเสียเยอะ กินเหล้า สูบบุหรี่ เที่ยวเล่น ไม่ยอมช่วยงาน ผมว่าอยู่สมัครมาศึกษาดีที่สุสุดแล้ว โชคดีแล้ว

ด.ญ. มะลิวัลย์ ขาตะบุตร ชั้น ม. ๑ สมัครมาศึกษาต่ออโศก

เป็นปีแรกรู้สึกตื่นเต้น ตอนแรกกลัวหนาว แต่อยู่ไปก็ชิน การเข้าค่ายทำให้รู้จักเพื่อนต่างพุทธสถาน กิจกรรมก็ได้ทำร่วมกัน บางกิจกรรมก็ทำเฉพาะในแต่ละโรงเรียน ส่วนใหญ่พวกหนูได้ช่วยงานในตลาดอารีฯ เช่น เตรียมร้านขายกระดาษ กรอกน้ำตาล และทำงานที่สโตร์ เวลาที่จัดให้ทำงานรู้สึกว่าการอดกิจกรรมตอนเย็นหนูก็ช่วยเพื่อนคิด หนูชอบทำงานเป็นกลุ่ม

รู้สึกดีที่ได้มาร่วมกับหลายพุทธสถาน



และได้รู้จักผู้ใหญ่ ระบบแม่ไก่ทำให้ได้ใกล้ชิดผู้ใหญ่มากขึ้น หนูอยากไปเล่นน้ำ พายเรือ พอบอกเอา อากี้จะไป รู้สึกมีความสุขที่ได้มาร่วมงาน ยอส. ครั้งนี้ค่ะ

อาหารอร่อย และที่พักก็ดี อยากให้กิจกรรมในส่วนความสนุกเพิ่มสีสัน เวลาไปทำงานหนูอยากให้ผู้ใหญ่ทักทายหรือคุยกับเด็กมากกว่านี้ บางคนก็ทักแต่บางคนก็เฉยๆ

ครูปรีกรัก ชาวหินฟ้า สมัครมาศึกษาต่ออโศก

ค่ายนักเรียนปีนี้เรียบง่าย ไม่มีเรื่องปรุงแต่งมาก แต่รู้สึกว่าการได้ทำงานร่วมกัน และได้เรียนรู้จากกลุ่มอื่นๆ เป็นการแลกเปลี่ยนความรู้กัน ครูต่างพุทธสถานก็รู้จักกันและกันมากขึ้น เวลาพบลิกขมาตุมีการเปิดใจพูดสภาวะ รู้สึกเหมือนเข้าคอร์สหมัศจรรย์ การประชุมของครูช่วงเที่ยง ๑ ชั่วโมงเป็นการเจาะสภาวะ และพบกันอีกช่วงห้าโมงเย็น เป็นการประชุมแบ่งงานกัน

ได้พานักเรียนไปตัดไม้ยูคาฯ เป็นเรื่องที่น่าสนุกมากสำหรับเด็กๆ แต่ผู้ใหญ่ทุ่มให้เด็กเขาก็สัมผัสได้แม้จะลำบากแต่เขาก็มีความสุขในส่วนของเด็กผู้ชายจะมีแม่ไก่ที่เป็นครูชายไปกับเขา งานนี้แบ่งการดูแลเด็กชัดเจนครูหญิงดูแลนักเรียนหญิง ครูชายดูแลนักเรียนชาย

ผู้ใหญ่แต่ละโรงเรียนมาลงพื้นที่มากกว่าปีที่ผ่านมามา มว.ช. จัดกิจกรรมเปิด-ปิดค่ายและศิษย์เก่าแต่ละที่ก็จะมารวมกันพาน้องๆ เล่น ส่วนครูดูแลสภาพจิตใจเด็ก การทำงานและวิถีชีวิต

การเข้าค่ายเหนื่อยแต่มีความสุข อโศกทุกวันนี้มีสมณะก็พัฒนา ครูก็พัฒนามีปัญหาที่ช่วยกันแก้

คุณดินนา โคตรบุญอารีเยะ ครูสมัครมาศึกษาต่ออโศก

“การเป็นแม่ไก่ ทำให้ผู้ใหญ่ได้ทำงานกับเด็กใกล้ชิดเด็ก รู้สึกว่าดารงชีวิตดีสำหรับครูครูไม่ได้พัก ถ้าเหนื่อยอดทนกว่านี้หน่อยก็จะดีครูที่กินสองมื้อยังไม่ได้นอนข้านี้ก็ต้องไปประชุม เสร็จแล้วไปพบเด็ก ครูต้องออกจากภพ ได้สลายอดีต มันเป็นเรื่องของการสลายภพ สลายอดีต ก็เหมาะสมเป็นไปโดยธรรมชาติ



เราต้องให้กับตนเองน้อยลง โดยส่วนตัวที่ไม่ซีเรียส อาจจะบกพร่องบ้างเรื่องไม่ตรงเวลา การประสานงาน แต่ต้องร่วมมือ เด็กทำผิดพลาดระเบียบไม่ค่อยมี

สมณะฟ้าไท สมชาติโก

เป้าหมายของการเข้าค่ายครั้งนี้ คือเรามาทำงานแล้วทำอะไรจะ让孩子เข้าใจ เขามาทำตัวให้เสียสละ มาลดละกิเลสเพิ่มขึ้นในเรื่องคุณธรรม และเก็บความรู้ที่ตัวเองเป็นดำเนินชีวิตอย่างมีความผาสุก ชีวิตคนเราจะดีได้ต้องมีคุณธรรมเป็นหลัก เมื่อคุณธรรมดีแล้วทำงานก็จะได้ดี เมื่อทำงานดีก็จะเก็บความรู้ได้มากยิ่งขึ้น การพัฒนาองค์ความรู้จะมีมากยิ่งขึ้น เหมือนชาวอโศกที่พัฒนาเรื่องคุณธรรมมาก่อน ตอนแรกไม่ค่อยมีงานมาก คนมาเคร่งเครียด ต่อมางานเพิ่มขึ้นก็ทำงานมันก็ทดสอบผัสสะทำให้เราเพิ่มอริสดียิ่งขึ้น ต่อมาในยุคปัญญา ชาญวิชา พวกเราก็ไปเรียนดอกเตอร์ เพื่อจะนำองค์ความรู้ที่นั่นมาใช้ประโยชน์ ไม่ใช่เอาองค์ความรู้ที่นั่นไปทำลายสังคม คนต้องพัฒนาคุณธรรมก่อน เพิ่มสัมมาทิฐิ มีสัมมาทิฐิ สัมมาสังกัปปะ สัมมาวาจาให้ดีขึ้น เริ่มไปทำสัมมากรรมมันตะ สัมมาอาชีวะมากขึ้นแล้วจะเกิดสัมมาวาชามากขึ้นรู้รอบมากขึ้นรู้โลกวิทูมากขึ้น เมื่อได้โลกุตระ จะรู้โลกวิทูมากขึ้น แล้วจะเกื้อกูลโลก โลกานุกัมปา มันจะสอดคล้องกัน เด็กก็จะพัฒนาเป็นขั้นตอนค่อยๆพัฒนาไปจากปีที่แล้ว นี่คือการศึกษาคือว่า เองงานเป็นตัวตั้ง เพราะคนเกิดมาชีวิตต้องทำงาน เป็นการศึกษาชีวิตหมายความว่าศึกษาตลอดชีวิต ทำงานแล้วใช้องค์ความรู้อะไรประกอบการทำงาน เพราะชีวิตเมื่อจบไปแล้วต้องทำงานทุกคน การเรียนที่ต่างกับชีวิตจริงจึงเกิดปัญหา การเรียนของเราคือชีวิตจริงๆ ทำแบบนี้เด็กจะพัฒนาเร็วซึ่งเห็นได้จากเด็กมีพัฒนาการในการนำเสนอ มีวิธีการที่จะนำเสนอได้สนุกสนานมีเทคนิควิธีการมากยิ่งขึ้น ได้เห็นว่าการเรียนรู้โดยการปฏิบัติเขาจะพัฒนาได้เร็ว.



พระพุทธรูปฯ ▲ ต่อจากหน้า ๑

นามว่าพระพุทธรูปธรรมนิมิต ประดิษฐานอยู่ที่พุทธสถานราชธานีโศก ให้ชาวพุทธได้กราบไหว้เคารพบูชา...  
กว่าปี ชาวโศกไม่สนับสนุนการสร้างพระพุทธรูป ฟอท่านสมณะโพธิรักษ์ ได้ใจความเรื่องนี้ไว้แล้ว ทีมข่าวขอนำมาโดยย่อว่า...

“แต่แรกเราไม่ส่งเสริมการมีพระพุทธรูป เพราะเราเองแรกเริ่มเกิดขึ้นมาเราจะต้องเคร่งครัด จะต้องอยู่ในข้อจำกัดที่สะอาดให้มากๆ ยังไม่ไปเชื่อมโยงกว้างที่เราจะต้องเข้าไปจัดการแก้ไข ไปเปลี่ยนแปลงอะไรต่ออะไร เราจะต้องอยู่ในระบบของศีลของธรรมหรือของระบบเดิม ซึ่งภายนอกเขาบูชาพระพุทธรูปด้วยความเชื่อที่ว่า พระพุทธรูปกลายเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ เป็นเทวนิยม สามารถขออะไรก็ได้ เนรมิตบันดาลบันดาลได้ ซึ่งเป็นเรื่องนอกเรตินนอกราวของศาสนาพุทธไปหมด เป็นที่พึ่งอันงมงาย กลายเป็นเสียจุดเป้าหมายเนื้อหาของศาสนาพุทธไปหมด ยังไม่พอยังกลายเป็นเรื่องหากิน หากเข้าเป็นเรื่องของมิจฉาชีพในเรื่องเกี่ยวกับพระพุทธรูปกลายเป็นอาชีพที่หลอกลวง ต้มตุ๋น ชีโกง เป็นธุรกิจอีกชนิดหนึ่ง เป็นธุรกิจที่เป็นมิจฉาชีพซ่อนแฝง

ที่ถึงโอกาสถึงเวลาในขณะนี้แหละ เราได้พยายามค่อยๆ โยนทิ้งมาเป็นองค์เล็กๆ ของค่าน้อยๆ พวกเราก็เคารพเป็นไม้อัดดอกไม้รูปเทียนนามบูชาก็อธิบายกันเรื่อยๆ จนกระทั่งได้โอกาสที่มีคนมาเชื่อมมาโยงที่จะสร้างพระพุทธรูปให้ ไว้เป็นที่สักการบูชาขึ้นมาจริงๆ

เมื่อสร้างขึ้นมาแล้วก็จะสอนหรือแนะนำในการเคารพบูชาให้ถูกต้องเป็นสัมมาทิฐิ ซึ่งเป็นเคารพที่ถูกต้องในลักษณะของเทวนิยมที่แตกต่างชั้นลึกซึ้งจากเทวนิยมในนัยสำคัญ

หลักเกณฑ์สำคัญที่เอาตามยอมให้สร้างก็เพราะเราจะล้มล้างไม่ให้เกิดพระพุทธรูปอีกไม่ได้เลยในโลกตั้งแต่บัดนี้ไปจนกระทั่งถึงกาลที่ไม่มีพระพุทธรูป ไม่ได้ มาถึงวันนี้แล้ว เราเข้าใจอยู่ เราจำแนกว่าพระพุทธรูปต้องมีเมื่อมีเราจะต้องสอนสอนลงไปว่าให้ถูกต้องอย่าให้ผิดเพี้ยน ให้ถูกประโยชน์ สมประโยชน์ตามศาสนาของพุทธ

สร้างขึ้นไม่ได้เพราะเราอยากสร้าง แต่จำแนกจำเป็นต้องสร้าง เพราะคนที่สร้างขึ้นมาแล้วพากันผิดไปหมดแล้ว แล้วเราก็ล้มล้างอันนั้นไม่ได้ เรามีเพื่อที่จะใช้เป็นการจริงว่านี่คือพระพุทธรูปจริงๆ เหมือนกันแต่ต้องเคารพให้ถูกต้อง ต้องประพฤติให้ถูกต้อง เป็นสิ่งที่เราจะต้องศึกษา ไม่ใช่ขำๆ มันลึกซึ้ง



ละเอียดย่นะ รวมทั้งเป็นองค์ประกอบในการขัดเกลาดนเองเหมือนกัน ทั้งเราก็จะสร้างตัวเราให้เป็นประโยชน์ต่อการเคารพบูชาพระพุทธรูปให้ถูกต้องอย่างไร ทั้งเป็นตัวอย่าง ทั้งสอนผู้อื่น

“ปางตรีลักษณ์ เป็นความคิดของคุณแสง ศิลป์เขาปั้นอยู่ที่หน้าตาก็เมตรกว่า แล้วต่อมาก็มีคนแกะสลักหินแกรนิตมาถวาย จึงนำไปตั้งไว้บนหน้าตักพระวิหารสันตโศก สูงเมตรกว่าคล้ายๆกับที่เราเมื่อก่อนหน้าตักไหลพาดลงมากับองค์พระ เพราะเรามีหน้าตักอยู่แล้ว ก็เอาพระขึ้นไปตั้ง โยมอ้วนมาเห็น เขาก็บอกว่าอยากจะทำพระพุทธรูป เขาอยากจะทำบุญชีวิตของเขาอีกมากแล้ว ก็อยากจะทำอะไรไว้ในโลกหน่อย อยากจะทำพระพุทธรูปสักองค์หนึ่งสูงสัก ๙ เมตร อาตมาว่าสร้างไม่

ไหวหรอก แต่เขาก็ยังอยากสร้าง อาตมาก็บอกว่าจะลดมาเล็กกว่านี้หน่อยก็ยังดี หากเข้าเขาบอกเอา ๗ ก็แล้วกัน เขาก็ช่วยกันทำ ช่วยกันคิด ลักษณะของพระพุทธรูปเราก็ไม่ได้ทำแบบผมอย่างเขา ก็ศิระเส้นธรรมดา ก็คนละไอเดียของเราที่เราทำไป แต่ลือถึงพระอุณาโลมของพระพุทธรูปเป็นที่ฝังเจาะเข้าไปข้างในเพื่อจะบรรจุพระบรมสารีริกธาตุจะไว้ว่าจะมี ๑๕๑ องค์ ”

พุทธาภิธรรมนิมิต แปลว่าเครื่องหมายแห่งพุทธะ อภิธรรม แปลว่ายอดเยี่ยมแห่งธรรม รวมกันก็แปลว่าเป็นเครื่องหมายยอดเยี่ยมแห่งพุทธธรรมหรือเป็นเครื่องหมายอันยอดเยี่ยมแห่งธรรมะของพระพุทธเจ้า”  
กว่าจะมาเป็นพระพุทธรูปธรรมนิมิตของชาวโศกในวันนี้ขั้นตอนการงานที่ผ่านความยากลำบากมาได้ด้วยการผนึกวิญญูณแห่งความศรัทธา เป็นความภาคภูมิใจของลูกๆ ที่มีต่อฟอท่านสมณะโพธิรักษ์ ผู้นำจิตวิญญูณของชาวโศก

ขนาดของพระพุทธรูปธรรมนิมิต ส่วนสูง ๑ เมตร ๑๒ เซนติเมตร จากช่วงล่างถึงเศียรไม่รวม

ฐานพระพุทธรูป ความกว้างจากเข่าซ้ายถึงเข่าขวา(หน้าตัก) ๖ เมตร ๓๑ เซนติเมตร ความหนาขององค์พระจากเข่าด้านหน้าไปยังชายจีวรด้านหลัง ๓ เมตร ๕๖ เซนติเมตร องค์พระพุทธรูปน้ำหนักประมาณ ๑๕๐ ตัน (ยังไม่รวมฐาน)  
ขั้นตอนการอัญเชิญองค์พระ เริ่มจากวางแผ่นเหล็กก่อน แล้วก็วางหมอนลูกกลิ้ง แล้วก็วางไอบีม เพราะความยาวของฐานไอบีมอยู่ที่ ๘ เมตร ซึ่งจะวางลูกกลิ้งห่างกันเมตรละหนึ่งลูก ทำให้เคลื่อนได้เพียง ๒ เมตรเท่านั้นคือสุดหมอน จะมีรถแบ็คโฮลต์คอยดึงเอาไว้ เป็นเสมือนเบรค เพื่อพวกเราดึงแรงเกินไป และจะผ่อนสลิงไว้ระยะ ๒ เมตรแล้วผ่อนที่หนึ่ง ในความเป็นจริงคนลากก็ลากเนิบๆ รถแบ็คโฮลต์ก็ค่อยๆ ปลดผ่อนตัวเองตามไป อย่างกับตอนเคลื่อนครั้งแรกเริ่มเวลา ๑ โมง ๒๕ นาที พวก







อักษิตเตียว



เจ้า ดิ่ง (ช่วยกันตั้งหมอนลูกกลิ้ง)



กำลังศรัทธาของอายุขาว



เราออกแรงลากจนสติงขาดเลย ซึ่งสติงเส้นผ่าศูนย์กลาง ๑ นิ้ว แสดงว่าพวกเรานี้พลังมหาศาลถึงจนเลยหมอนออกไป พวกเรากำลังเคลื่อนมาเรื่อยๆตามจังหวะ และสัญญาณ



ช่วยกันแห่ทรายออก

ที่พ่อท่านเป็นผู้บอก ระยะทางวัดจากปลายขอบสุดถึงหัวสุดก็ ๓๕ เมตร

เวลาในการอัญเชิญเคลื่อน ใช้เวลา ๑๒๗ นาที

ระยะเวลาตั้งแต่แรกเริ่มจนสำเร็จ

ระยะเวลาตั้งแต่เริ่มดำเนินการจนพระพุทธรูปมาถึงบ้านราชฯ เริ่มเอาแม่แรงติดหิน ๒๒ มิ.ย. ๒๕๔๕ แล้ววันที่รวมองค์พระที่บ้านราชฯ ๒๒ ธ.ค. ๒๕๔๕ รวม ๖ เดือนพอดี รวมระยะตั้งแต่รู้จักโยมอ้วนพูดคุยเรื่องพระพุทธรูปจนพระพุทธรูปเสร็จก็ ๒ ปี ๒ เดือน

สมณะถักบุญ อาจิตปุญญ์ สมณะที่ปรึกษาและประธานงาน ได้เปิดใจว่า

“อาตมา รู้สึกวิญญานแต่ละดวงของคนที่ทำมีศรัทธาต่อพ่อท่านจริงๆ เห็นวิญญานของทีมงานทุกอย่างทุ่มให้พ่อท่านทั้งหมด เช่น การโยกแม่แรงจนแขนเป็นตะคริว เป็นการผนึกวิญญานแห่งศรัทธา ที่หล่อหลอมรวมกันเพื่อที่จะทำให้งานโพลีลัสต์ลุล่วง

ที่สำคัญเราไม่รู้ว่าสำเร็จหรือเปล่า เพราะอุปสรรคทุกอย่างที่เจอทำให้หลายคนพร้อมที่จะถอยทุกเมื่อ พวกเราไม่เคยทำมาก่อนเลย แต่เรามีความหวังว่าจะต้องทำให้พ่อท่าน เราพร้อมที่จะก่ออุปสรรคด้วยกันพร้อมที่จะรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกันหรือเปล่า หลายคนก็มีความคิดตีๆมาเสนอ บางคนก็ทุ่มแรงทุ่มกำลัง

รวมองค์พระเสร็จวันที่ ๒๒ ธ.ค. ๒๕๔๙

อาตมาเกิดอุพเพกขาปีติ น้ำตาไหลมาจากไหนไม่รู้เกิดปีติ คือ ๒ ปีกว่าที่เราลุยกันมา เห็นความเหน็ดเหนื่อยความหนักที่พวกเราอยู่ในป่ามาเป็นเดือนสู้กันมา จนออกมาได้ขนาดนี้

อาจารย์ ๑ สอนไว้ว่าจะตรวจจิตตัวเองว่ามีความเจริญหรือเปล่านั้นคือ ๑.อ่อนน้อม ถ่อมตน เรามีมากน้อยแค่ไหน ๒.จิตชวนชวายในการเอาภาระ เรามีมากน้อยขนาดไหน เพราะการทำงานอยู่ห่างงาน บางทีก็ร้อนสุดๆ บางทีก็ฝนตกหนักๆ บางทีก็หนาวสุดๆ ทิวด้วย เหนื่อยด้วย ว่างด้วยทุกอย่างมันรวมมาตรงนั้นหมด มันเป็นสถานการณ์ที่ได้ปฏิบัติธรรมจริงๆ และได้ตรวจตัวเองไปด้วย

ประทับใจทีมงานทุกคนฟังซึ่งกันและกันแล้วทุกคนรักพ่อท่าน”

สิ่งที่ได้เอะไรจากการทำงานตรงนี้

สมณะถักบุญ กล่าวว่า “เป็นการพิสูจน์ศรัทธาอย่างแท้จริง แม้แต่โยมอ้วนก็ไม่คิดว่าพวกเราจะสามารถเอาหินเข้าโรงงานของเขาได้ ใครมาเห็นหินก้อนนี้ก็ต้องงง ว่ามาได้ยังไง แต่พวกเราใช้จิตวิญญาน ร่วมกัน ได้พิสูจน์ศรัทธาที่ทีมงานของพวกเรามีต่อพ่อท่าน

และเป็นความโชคดีที่พวกเราจน ไม่มีเงินไปจ้างเขาขนย้ายหิน เราจึงต้องทำกันเองทั้งหมด ที่จริงแล้ว อาตมาว่าเป็นความฉลาดของพ่อท่านที่ค่อยๆหาหนทางที่ยากให้พวกเราทำกันเรื่อยๆอย่างต่อเนื่อง หากถามว่าเหนื่อยยากหรือยากไหม ตอบได้เลยว่ายาก แต่เป็นเปอร์เซ็นต์ความยากที่พ่อท่านให้พวกเราสั่งสมประสบการณ์กันมาแล้ว และแน่นอนอาตมาเชื่อมั่นว่าในอนาคต พ่อท่านจะต้องทางานอะไรๆมาพิสูจน์พลังศรัทธาของพวกเรามากๆอีก แต่จะเป็นอะไรยังไม่รู้เหมือนกัน?”



ทำวัตรเช้า

ตลาดอาริยะ ▲ ต่อจากหน้า ๑

ระหว่างวันที่ ๓๐ ธ.ค.๒๕๔๙ - ๑ ม.ค. ๒๕๕๐ เป็นปีแห่งความปลื้มปีติหลายประการ อาทิ...เป็นท้ายปีมงคลรัชสมัยที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงครองราชย์ครบ ๖๐ ปี, เป็นปีที่ลูกๆชาวโศกได้จัดพิธีปิดบูชาพ่อท่านครบ ๑๒ ปี , เป็นปีที่ชาวโศกเปิดโลกแห่งการบูชาพระพุทธรูปที่เป็นสัมมาทิฐิ, และเป็นต้นปีแห่งการเฉลิมฉลองพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษาของในหลวง เหล่าพวกลูกๆชาวโศกเกือบทั่วประเทศได้พร้อมใจกันเดินทางเข้าสู่หมู่บ้านชุมชนราชธานีโศกก่อนวันงานจริงๆหลายวันเพราะมีกำหนดกระทำพิธีกรรมอันสำคัญร่วมกันนั้นคือการอัญเชิญเคลื่อนพระพุทธรากิธรรมนิมิตพระพุทธรูปสลักจากหินทรายที่สูงใหญ่ขนาด ๑ เมตร น้ำหนักถึง ๑๕๐ ตัน ขึ้นประดิษฐานบนแท่นศิลาบริเวณทิศตะวันตกของเขื่อนศูนย์สุญญ์

งานตลาดอาริยะปีใหม่หรือบุญญารุขหมายเลข ๓ เป็นงานที่เกิดขึ้นด้วยพลังแห่งความสามัคคีและพลังศรัทธาของสาธุชนโลกิ์ของเหล่าชาวโศก เพื่อรวมแรง รวมทุนรวมใจ ประกาศความเจริญของระบบบุญนิยมและเป็นทั้งอาวุธของบุญอันยิ่งใหญ่ที่มายืนหยัดยืนยงให้โลกได้เห็นว่าการให้หรือการเสียสละนี้แหละเป็นทรัพย์แท้สูงสุดอีกอย่างหนึ่งของมนุษยชาติ การขาดทุนการกล้าจนนี้แหละคือการช่วยโลกช่วยตนไปพร้อมๆกัน

ภูมิทัศน์และบรรยากาศของงาน

ชาวโศกเริ่มต้นปีใหม่ด้วยการให้ การเสียสละทั้งด้านแรงกายและกำลังทรัพย์ เพื่อเป็นของขวัญปีใหม่ให้กับทุกท่านที่เดินทางมาร่วมงาน นำเสียดายน้ำท่วมเมื่อปลายฝนที่บ้านราชฯ แล้วก็แห้งซ้ำเสียดอีก(ซึ่งก็ยังมีภาพร่องรอยของความเสียหายให้ได้พบเห็นอยู่มากมายหลายจุด) ทำให้การปลุกผักเพื่อใช้ในงานปีใหม่นั้น ไม่ได้บริบูรณ์อย่างที่ต้องการจำเป็นที่จะต้องหันไปพึ่งตลาดเจริญศรี(ตลาดขายส่งพืชผักของอำเภอวารินชำราบ จ.อุบลฯ) เพื่อใช้ในช่วงของการเตรียมงานหรือค้าขายออก. แต่ก็ยังมีพืชผักที่กำลังจะเจริญเติบโตให้เห็นอยู่บ้างทั้งที่บริเวณรอบๆแต่ละบ้านในชุมชนและที่พื้นที่สวนผักริมมูล ช่วงของงานปีใหม่นี้จริงๆกลับมีพืชผักไร้สารพิษมาจากแต่ละเครือข่ายส่งมาให้ใช้ในงานอย่างอุดมสมบูรณ์พอดีโดยไม่ถึงกับเหลือใช้ไม่ทันจนเสียหาย

กับสภาพอากาศที่ตอนแรกๆ ช่วงเตรียมงานมีลมพัดแรงตลอดวันและอากาศทำท่าว่าจะหนาวเย็นเกินไป พอถึงวันใกล้งานจริงสภาพอากาศก็กลับเป็นแค่เย็นสบายๆ ตลอดงานเสร็จสิ้น ปีนี้บริเวณเขื่อนศูนย์สุญญ์ของบ้าน



ราชฯได้มีสิ่งแปลกใหม่ของชาวโศกเกิดขึ้นคือพระพุทธรูปหินทรายแกะสลักที่ใหญ่ที่สุดในประเทศไทย(ถ้านับเอาว่าเป็นพระพุทธรูปหินแกะสลักที่เคลื่อนที่ได้ อาจจะมีใหญ่ที่สุดในโลกก็ว่าได้) ชื่อ “พระพุทธรากิธรรมนิมิต” ปางตรีลักษณ์ มาประดิษฐานที่บ้านราชฯ

กราบนมัสการพระพุทธรูปแล้วหันไปทางเขื่อน ศูนย์สุญญ์ ที่หลังคามีอักษรตัวสีขาวใหญ่โตอ่านชัดเจนเห็นแต่ไกลว่า “แผ่นดินพุทธ” ส่วนหลังคาทางด้านทิศตะวันออกด้านตรงข้ามนั้น จะมีคำว่า “ประโยชน์สูง ประหยัดสุด” แม้แต่พื้นชั้นล่างของเขื่อนศูนย์สุญญ์ได้ปรับปรุงใหม่เป็นหินอ่อนขัดมันสวยงาม ต้นเสาที่เป็นต้นไม้ก็เป็นต้นไม้ที่ได้นำแต่งใหม่ทั้งหมด

ตารางรายการต่างๆ ของงาน

พิธีเปิดงาน โดย พ่อท่าน สมณะโพธิรักษ์ ณ ลานชุมชน ในเวลาประมาณ ๐๙.๓๐ น.

ทุกเช้าฟังธรรมเทศนาจากพ่อท่านทั้ง ๓ วัน (พิเศษสำหรับวันที่ ๑ ม.ค. ฟังแสดงธรรมที่ลานหน้าพระพุทธรูป) หลังทำวัตรเช้าทำบุญตักบาตรตามพุทธประเพณี,

๐๖.๐๐ น.-๐๖.๐๐ น. ตลาดอาหารเปิดบริการ

๐๘.๐๐ น.-๐๖.๐๐ น. ตลาดสินค้าเปิดบริการ

ภาคค่ำทุกคืนมีการแสดงสารบันเทิงของแต่ละชุมชนซึ่งเป็นบรรยากาศศิลปวัฒนธรรมของแต่ละถิ่น

งานปีนี้ขาดแคลนใน ๓ ส่วนคือ ทุน แรงงาน เวลา

-แรงงาน ลดลงกว่าทุกปีที่ผ่านมาครั้งหนึ่งคือมีคนประมาณ ๕๐๐-๖๐๐ คน การเตรียมงานได้ปรับมาให้เป็นเรื่องของการดูแลใกล้ชิดเน้นเรื่องจิตวิญญาน เองงานเป็นเรื่องรอง แต่กลับกลายเป็นว่าการทำงานกลับประสบผลสำเร็จเกินกว่าที่คาดหมาย

-ทุน งานครั้งนี้เป็นงานของสถาบันบุญนิยม ซึ่งงบประมาณก็มาจากแต่ละชุมชนที่ตั้งใจเอาไว้ว่าจะร่วมลงขันช่วยเหลือ

-เวลา ช่วงเตรียมงานประมาณ ๑๕ วัน





ตลาดอารียะ

▲ ต่อจากหน้า ๗



ตลาดอาหาร

เปิดในราคาเพียงจานละ ๑ บาทเท่านั้น ปีนี้จัดแบบรวมที่รวมน้อง เป็นระบบสาธารณโภคี คือ พี่น้องแต่ละพุทธสถาน-สังฆสถาน-ชุมชน-กลุ่มต่างๆ ที่ต้องการจำหน่ายอาหารลงขัน ร่วมกันตามกำลังทรัพย์ ใครมีเงินลงเงิน ใครมีแรงลงแรง งานนี้พวกเราทุกคนล้วนเป็นเจ้าของ โดยมีสตรีกลางรับผิดชอบจัดหา-จัดซื้อและบริการวัตถุดิบ การจัดแบ่งแม่ข่ายรับผิดชอบตั้งนี้ ก้วยเตี๋ย-ปทุมอโศก, ข้าวราดแกง-สันตอโศก, อาหารอีสาน ข้าวเหนียว ส้มตำ-ศิระอโศก, ขนมหวาน-ศาลืออโศก, น้ำหวาน-น้ำดื่ม-ครัวกลางบ้านราชาและมีศิษย์เก่ามาช่วยให้บริการ การจัดการก็เป็นแบบตั้งแผงหน้าเตี๋ยเสมอกัน เพราะปีนี้ไม่มีเวทีชาวบ้าน และจำนวนร้านปลีกย่อย ทำให้การจัดการและการใช้วัสดุอุปกรณ์ ข้าวของต่างประหยัดไปได้มาก ใช้ผักประมาณ ๑๐ ตัน การส่งผักจะมีช่วงที่มากพอค้ำกับการใช้ ทำให้ไม่เน่าไม่เสีย คนทำงานค่อนข้างน้อย แต่ก็ช่วยกันเต็มที่ แม่จะถูกละทุกแต่ก็ปรับได้ทันการ เพราะระบบต่างๆค่อนข้างลงตัว จึงทำกันอย่างสบายๆและวางใจกัน

๘ ล้างจาน มีคนร่วมงานคือ นร.สัมมาสิกขาศาลืออโศกและสิมาอโศก และผู้ใหญ่ ป้ายบอกที่ล้างจานใหญ่ดีมาก ลงตัวมาก เศษอาหารก็น้อย มีถ้วยแตก ๔๐-๕๐ ใบ ปัญหามีบ้างก็ได้กล่าวกันในวันสรุปงาน

๘ แผนกปลูกอง ปีนี้ไม่กันคอก ทำให้ค่อองตัวไม่เกิดการแออัด

ตลาดอาหาร กำไรอารียะประมาณ ๗๒๐,๐๐๐ กว่าบาท

ตลาดสินค้า

มีร้านค้า ๖๕ ร้าน จำนวนร้านน้อยลงกว่าปีที่แล้ว เพราะมีการจัดร้านแบบรวมร้านจำหน่ายสินค้ายอดฮิตติดอันดับความต้องการของประชาชนเข้าด้วยกัน เป็นระบบสาธารณโภคีเหมือนปีที่แล้ว แต่อาจมีการเปลี่ยนผังการตั้งร้านต่างจากปีที่แล้วบ้าง ภายในตลาดสินค้าปีนี้ไม่ได้ปูฟางเลย ปัญหาเรื่องฝุ่นป้องกันและแก้ไขโดยการฉีดน้ำ ปีนี้สินค้าที่งดไปคือ รดปิกอพายแดง นอกนั้นก็เหมือนกับปีที่แล้ว อาจแตกต่างด้านปริมาณบ้าง มีร้านขายผ้าของคุณเบิ้มเพิ่มขึ้นมาเป็นร้านใหญ่มากเลยที่เดียว ซึ่งทางร้านได้นำพนักงานของโรงงานมาบริการอย่างน่าประทับใจและอนุโมทนาบุญด้วย

สรุปกำไรอารียะงานปีใหม่'๕๐ ตามระบบ



ของทุนนิยมเป็นเงิน ๖,๘๓๔,๕๗๐ บาท แต่ระบบบุญนิยมได้กำไรอารียะที่จ่ายเป็นตัวเงินจริงคือ ๔,๗๓๓,๖๕๓ บาท (เพราะไม่คิดค่าแรงงาน, ค่าบริหารจัดการ, สินค้าผัก/ผลไม้ได้รับบริจาค ๒,๑๐๑,๓๑๖ บาท)

สิ่งต่างๆที่ขาดในงานนี้ก็ถูกต่อเติมในส่วนของคนที่อดทนและตั้งใจได้มากขึ้น และช่วยกันมากขึ้น การบริหารบนความขาดแคลนทำให้เราฉลาดขึ้น ได้เรียนรู้การประสานงาน การประหยัดต้องใช้ไหวพริบปฏิภาณอย่างดีเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

ทุกอย่างสำเร็จลงได้ด้วยความสำเร็จเรียบร้อยนั้นเป็นเพราะการพัฒนาการด้านกรปฏิบัติธรรมของญาติธรรมชาวอโศกที่ต่างคนต่างก็ถ้อยทีถ้อยอาศัยและลดความเอาแต่ใจตนลงมาให้ความร่วมมือร่วมมือกันอย่างเต็มที่เต็มกำลัง

เช้าวันที่ ๒ ม.ค. ๒๕๕๐ ร่วมกันสรุปงาน โดยท่านสมณะเดินดิน ดิกขวิโร เป็นประธาน

● ความรู้สึกและข้อเสนอแนะของผู้มาร่วมงาน คุณเวียงแก้ว เวียงแก้ว (วิสา รัตนงษ์ชัย) "เห็นดีด้วยกับการจัดงานปีใหม่ เพราะมีของดีราคาถูกมากจำหน่าย พยายามจะมากทุกปี เป็นบรรยากาศก็อย่างหนึ่งที่ทำให้คนได้สัมผัส"

คุณแพชชิน อโศกตระกูล จ.เลย "มาครั้งที่ ๒ รู้สึกถึงความมุมานะของชาวอโศก ที่มากจริงๆที่ทำได้ ถ้าไม่ใช่ชาวอโศกก็คงทำไม่ได้"

นางอุ้น ทองมน บ้านกุดระดม จ.อุบลฯ "มาแต่เช้ามีดีเลย มาทุกครั้งเลยที่จัดงาน ได้สินค้าจำเป็นจะต้องใช้จนครบทุกอย่างเลย ไม่ว่าจะ รongเท้า ถุงเท้า หม้อ กระทง ไม้กวาด หมวก เครื่องพลาสติก เสื้อผ้า แอมยงได้กิน



อาหารถูกๆอร่อยๆอีก มากๆ ปี ญาติพี่น้องก็มากันทุกคน"

แม่ยม ทองดีสิน จ.อุบลฯ อายุ ๕๖ ปี "มาออกร้านขายผ้า(ร้านยายบุญอยู่) มาขายทุกปี ขายสนุกมาก ได้บุญมาก ดีใจที่มีคนมาซื้อหาอย่างสนุกสนานและเป็นสิ่งจำเป็นของเขา"

นายเสรี บ่อคุด บ.แคว(ตรงข้ามกับบ้านราชา) จ.อุบลฯ "มาทุกปี พาลูกหลานมาเกือบทุกคนเลย ปีนี้ตั้งใจให้พวกเขาได้รู้ได้เห็นความเป็นระบบระเบียบแบบชาวอโศก ได้มาเห็นและสนับสนุนเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง รู้สึกว่าดีมาก ถ้าเพียงแต่เราประพฤติปฏิบัติให้ถูกตามที่พระราชดำรัสไว้เราก็ไม่เดือดร้อนอะไรหรอก ประหยัดเล็กน้อยๆในครัวเรือนก็เพียงพอแล้ว ข้อเสนอแนะคือ น่าจะมีการจัดระเบียบการเดินทางในเส้นทางที่จัดเดิน ของที่ซื้อแล้วจะได้ไม่วางขวางทางกัน"

น.ส.วันวิสา(นุช) นร.สส.ศ. "ได้ช่วยจุดล้างจานในตลาดอาหาร ประทับใจพวกเราที่ช่วยกันทำงาน เห็น้อยในการที่ต้องพูดต้องอธิบายทั้งวันเลยคะ ได้แนวคิดคือได้ฝึกฝนที่ต้องทำซัดกับใจของเรา ที่ต้องตั้งใจเมื่อต้องทำงานกับคนเยอะๆ ต้องทำใจมากๆเลย"

น.ส.มุกดา ศิระอโศก จ.ศรีสะเกษ "ออกร้านขายหอมแดง ๘ ตันขาย ๒ วันหมดเลย ก.ก.ละ ๑๙ ขาย ๑๕ มางานครั้งที่ ๑๐ รู้สึกดี สนุกสนาน บรรยากาศดีที่สุดในประเทศไทย เพราะมีที่เตี๋ยที่ที่ตนเอง ปัญหาคือต้องเตรียมงานแบบเต็มที่เพราะคนมีน้อยลงก็เหนื่อยขายของสนุกมากๆ"

แม่คอง บ้านทุ่งหวาย อ.วารินฯ "มาครั้งที่ ๒ มีคนไปเล่าให้ฟังจึงรู้จักงานนี้ ก็ซื้อของ

หลายอย่างเช่นกระดัง และอื่นๆ อีกหลายอย่าง แต่ก็เสียตายนมากที่ซื้อกระตักน้ำ และถ้วยไม้กันเพราะว่า หมดเสียก่อน"

นางอาทร ลิ้มตระกูล จ.กำแพงเพชร "มาเกือบทุกครั้ง ไม่ได้มาซื้อของอะไรเพราะเห็นว่ามีคนมาซื้อของกันเยอะก็ชื่นใจ อนุโมทนา มาก ยิ่งปีนี้พ่อท่านได้จัดพิธีอัญเชิญเคลือนพระพุทธรูปยิ่งใหญ่มา รุ้สึกอิม้บุญ ข้อเสนอแนะในตลาดอาหารก็คือ เรื่องที่ชาวบ้านเขาซื้อของกินซึ่งถูกเหลือเกินทำให้เขากินไม่หมดเหลือทิ้งกันเยอะรู้สึกเสียตายนมากๆ"

ดช.จรัส แซ่เติน สส.ศ. ม.๑ "เป็นครั้งแรกที่ได้มา ออกมา รู้สึกดีตื่นเต้นเพราะไม่เคยเห็น มีการเข้าค่าย ยอส. มีการขายของหลายอย่างน่าซื้อ ไม่คิดว่าเขาจะขายของโกง ของในตลาดต้องผ่านการตรวจมาแล้ว คิดว่าเขาต้องซื้อสัตย์"

ช่วงงานปีใหม่ มาประจำฐานล้างภาชนะส่วนกลางที่เอื้อนเผิงกัน รู้สึกเบือ แต่ก็คิดว่า เป็นเรื่องธรรมดา เป็นเรื่องไม่ลำบากง่ายๆสบายๆ ทำไปเตี๋ยก็เสร็จ"

ด.ญ.แดนน้ำค้าง นาวาบุญนิยม อายุ ๘ ขวบ นร.สมุนพระรามป.๒ ช่วยงานชุดมะละกอสี่โลตร "สนุกดีคะ คนมาร่วมงานเยอะก็ไม่กลัว ชุดมะละกอกทำส้มตำขายบาทเดียว มาช่วยไม่มีค่าจ้าง ไม่มีค่าตอบแทน คิดว่าถ้าเราไม่ช่วยงาน มากินอย่างเดียวไม่เสียสละก็บาป"

ตลาดอารียะ นวัตกรรมใหม่ของสังคม พิสูจน์เศรษฐกิจศาสตร์บุญนิยม ยิ่งให้ไปยิ่งมีความสุข "ให้" จนกลายเป็นวัฒนธรรมของชาวอโศก ที่ยืนหยัดมาจนถึงปัจจุบัน ขออนุโมทนาบุญกับทุกชีวิตที่ร่วมเสียสละในงานตลาดอารียะปีใหม่'๕๐





### สำนึกดีปีกุน อุ้ม...อุ้ม กับ “บุญ” สูงๆ...หนังก

ใ้ถามว่า บุญสูง ๆ บุญหนัก ๆ ของชาวโศกในปี ๒๕๔๙ ที่ผ่านมาคืออะไร...(ให้เวลาคิดในใจ ๑๐ วินาที)

...พระพุทธรูป พระพุทธรูปธรรมนิมิต เป็นคำตอบสุดท้าย ... ถูกต้องแล้วคร้าบ ๆ ๆ ๆ...

องค์พระสูง ๗ เมตร หนักประมาณ ๑๕๐ ตัน จะหาพระพุทธรูปหินทรายแกะสลักทั้งองค์ที่สูงและหนักขนาดนี้ อาจกล่าวได้ว่าในแผ่นดินสยาม ณ เวลานั้น ยังไม่มีที่ใด ทั้ง ๆ ที่มีได้ มีเจตนาจะให้เป็นที่สถิตเป็นที่สูงเช่นนั้นเลย แต่เป็นไปตามเหตุปัจจัยที่มาจากความคิดตาม จินตนาการของศิลปิน ที่วาดภาพพระพุทธรูป ท่ามกลางน้ำตก มีน้ำไหลบ่าขลิบมาที่องค์พระพ่อกันเห็นภาพแล้วก็พอใจ ในฐานะผู้ใช้ศิลปะอย่างมีธรรมผู้หนึ่ง จึงเปรย ๆ ถึงการสร้างพระพุทธรูปตามจินตนาการของศิลปินนี้มานานหลายปีแล้ว ก่อนการทำลายพระพุทธรูปภูเขาหินที่อัฟกานิสถานโดยกลุ่มตาลีบันเสียอีก

เมื่อคิดจะสร้างพระพุทธรูปท่ามกลางน้ำตก ก็ต้องมีภูเขาและต้องสูงเป็นธรรมชาติ

คุณอ้วนเจ้าของโรงงานรักษาหินอ่อน เสนอ ว่าน่าจะสร้างสูง ๙ เมตร แต่พ่อกันเห็นว่า มันใหญ่ไปสำหรับฐานอย่างเรา จึงต่อรองลดลงมาเหลือแค่ ๗ เมตรแทน นี่จึงเป็นที่มาของเหตุปัจจัยอย่างย่อ ๆ มิได้มีเจตนาเพื่อเป็นที่สถิตของโลกหรือของประเทศแต่อย่างใด เช่นที่คนทั้งหลายนิยมกันไม่ว่าจะเป็นรูปยักษ์ เค้กยักษ์ ฯลฯ

ภาพการอัญเชิญองค์พระ ให้เคลื่อนจากจุดประกอบองค์พระมายังฐานหินห่างประมาณ ๒๐ เมตร เป็นภาพงดงามทางจิตวิญญาณอีกภาพหนึ่งของชีวิต หากดูเช่นนี้อีกคงยากแล้ว เป็นประวัติศาสตร์สำคัญอีกหน้าหนึ่งของชาวโศก แม้จะไม่เหมือนดังที่หลายคนได้ตั้งใจไว้ก็ตาม แต่ภาพคนเรื้อนพันออกแรงเคลื่อนพระพุทธรูปหินทรายหนัก ๆ อย่างนี้ มันให้ความหมายที่เป็นนามธรรม มีคุณค่าทางจิตวิญญาณมากเกินคำบรรยายใด ๆ จะกล่าวได้หมด

ปี'๔๖ ที่ได้ช่วยกันลากเรือหนัก ๘๐ ตัน นั้นก็เป็นภาพที่งดงามมาก ก่อให้เกิดผลทางจิตวิญญาณเป็นอย่างมาก ยิ่ง ขนาดนั้นแค่ “เรือ” นี้เป็น “องค์พระ” ย่อมจะก่อให้เกิดผลทางจิตวิญญาณที่มากยิ่งขึ้น แม้หลายคนที่อยู่ในเหตุการณ์อาจจะไม่รู้สึกรสผลทางจิตใจอะไรมากนัก แต่ภาพและข่าวที่ปรากฏสู่สาธารณชน ในวงกว้าง ย่อมเกิดผลที่ดี ๆ ต่อสังคมชาวโศกเป็นอย่างยิ่ง

หลายคนคิดเปรียบเทียบกับอียิปต์สมัยโบราณ ที่เคยดูจากภาพยนตร์ การเคลื่อนทิวไรด้วยแรงงานทาส นั้นยิ่งใหญ่ด้วยวัตถุสิ่งของ ด้วยระยะเวลา ด้วยปริมาณคน แต่ผลทางจิตใจของงานนั้นได้มาด้วยการกตัญญู บังคับ เมียนดี มีแต่ทุกข์ทรมาน แม้ผลของงานนั้นจะกลายเป็นศิลปะวัฒนธรรมที่ล้ำค่ากับมนุษยชาติ แต่การได้มาของงานนั้นเป็นความเบียดเบียน เป็นบาปอกุศล ขณะที่การเคลื่อนเรือหรือการอัญเชิญองค์พระนี้ มีแต่ศรัทธาที่อุดมไปด้วยสัมมาทิฐิ มีแต่ความชื่นชมยินดี มีแต่ความสุขใจที่ได้ช่วยงานบุญอย่างนี้ **แม้ผลของงานจะไม่ยิ่งใหญ่ เป็นมรดกโลกแต่มันยิ่งใหญ่และเป็นมรดกล้ำค่าทางจิตวิญญาณ**

### ที่สำคัญของชนชาวโศกไปอีกนานเท่านั้น ทรายเท่าพุทธชีวิตของชนเผ่าโศกนี้

หลายคนถามเรื่องราคาค่าใช้จ่าย จากการสรุปค่าใช้จ่าย ๆ ต่าง ๆ ทั้งหมด ไม่ว่าจะป็นค่าองค์พระ ค่าขนย้าย ค่าวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ฯลฯ (เท่าที่สมณะถกบุญ อาจิตบุญโย จะนึกออก) เป็นเงิน ๖,๓๓๑,๐๐๐ บาท(หกล้านสามแสนสามหมื่นหนึ่งพันบาทถ้วน) นี่ยังไม่คิดค่าแรงงานฟรี ค่าอาหาร ค่าใช้จ่าย เบ็ดเตล็ด ฯลฯ

ที่น่าสนใจยิ่งก็คือคณะทำงานสามารถประหยัดค่าใช้จ่ายในการขนย้ายได้เกือบ ๒๐ เท่า จากการสอบถามราคากับบริษัทใหญ่ ๆ ที่เคยรับงานการขนย้ายหิน ประเมินราคางานนี้ไว้ที่ ๕,๗๐๐,๐๐๐ บาท(ห้าล้านเจ็ดแสนบาทถ้วน) แบ่งเป็นหินที่ใช้ทำองค์พระกับตักพระ จากสี่คิวไปปากช่อง ๒,๒๐๐,๐๐๐ บาท (สองล้านสองแสนบาทถ้วน) หินที่แกะสลักเป็นองค์พระ ๓ ส่วน จากปากช่องไปบ้านราชา ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สองล้านบาทถ้วน) หินฐานรองพระพุทธรูปจากโพธิ์ไทรมาบ้านราชา ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท(หนึ่งล้านห้าแสนบาทถ้วน)

แต่คณะทำงานขนย้ายใช้จ่ายไปทั้งหมดเพียง ๓๙๙,๐๐๐ บาท(สามแสนเก้าหมื่นเก้าพันบาทถ้วน) ประหยัดเงินได้ถึง ๕,๓๐๑,๐๐๐ บาท (ห้าล้านสามแสนหนึ่งพันบาทถ้วน)

ใครที่ได้ดูภาพเบื้องหลังงานพระพุทธรูปนี้ๆ ในงานตลาดอารีระที่ผ่านมา เป็นต้องยกนิ้วให้ในความวิริยะอุตสาหะของคณะทำงาน ขนาดเจ้าของบ่อหินช่างดำและเจ้าของโรงงานรักษาหินอ่อนคุณอ้วน ถึงกับเอ่ยปากชมในความมุ่งมั่น ใจสู้ อุตทานกับความยากลำบากนานาของคณะทำงาน เพราะจากประสบการณ์ของทั้งสองท่านในสายงานอาชีพหิน ๆ อย่างนี้ไม่เคยพบเจอกลุ่มคนไหนที่จะทรหดและใจสู้ได้ขนาดนี้ ที่สำคัญไม่เกียจ ไม่ทะเลาะ ไม่เรียกร้องเรื่องมากเหมือนเช่นคนงานที่เขาจ้างกันเป็นประจำ

ล่าสุดมีผู้เสนอเปลี่ยนแปลง แทนที่น้ำตกจะไหลบ่าขลิบองค์พระ ให้นำน้ำไหลผ่านฐานตักด้านล่างพอ ด้วยเหตุผลว่า องค์พระจะได้ดูมองเด่นสวยงาม เพราะถ้าน้ำไหลบ่าขลิบองค์พระจะทำให้หน้าวันไปองค์พระจะคล้ำเขียว ตะไคร่น้ำจะเกาะ อีกทั้งต้องการให้องค์พระเด่น จึงคิดสร้างภูเขาให้ห่างองค์พระออกไป เพื่อให้องค์พระดูเด่น เป็นสง่า ซึ่งก็เป็นเหตุผลเป็นความคิดที่น่าสนใจยิ่ง แต่พ่อกันฯเองยังเห็นว่าแบบเดิมที่องค์พระอยู่ท่ามกลางภูเขาและน้ำตกดูดีกว่า มันจะดูขลัง แน่นไม่ไร้วิหลวม ๆ อย่างที่เสนอกันมาให้องค์พระเด่นเดี่ยว ๆ อย่างนั้นมันควรจะเด่นในองค์ประกอบไปด้วยกันทั้งหมด

แม้กระนั้นก็ยังไม่มีสรุปว่าจะสร้างแบบใดแน่ พ่อกันฯยังเปิดรับฟังความคิดเห็นอื่น ๆ รวมถึงแบบที่มีผู้กำลังทำมานำเสนอต่อไปก่อน

ผู้เขียนเองใจหนึ่งก็เห็นดีกับความเห็นให้องค์พระโดดเด่นเป็นสง่า อีกใจหนึ่งก็เห็นดีกับพ่อกันฯ เป็นจินตนาการทางศิลปะที่งดงาม ไม่มีใครคิดทำมาก่อนแน่ เพียงแต่ผลที่จะให้เกิดความหลังศักดิ์สิทธิ์ยังไม่มั่นใจว่าแบบใดจะก่อให้เกิดผลได้มากกว่ากัน

ถ้าทำแบบให้องค์พระโดดเด่นดูจะไม่มีตัวแปรอะไรนัก พอจะประเมินได้จากที่เห็นในปัจจุบัน

แต่แบบน้ำไหลบ่าขลิบองค์พระนี่สิ ยังมีตัวแปรที่องค์ประกอบของการจัดทำน้ำตก ภูเขา จะเป็นอย่างไร และผลที่เกิดจริงเมื่อได้สัมผัสเห็นส่วนประกอบนั้นทั้งหมดแล้วถ้าสามารถทำให้บรรลุผลตามความคิดและเจตนาจะให้เกิดความศักดิ์สิทธิ์ขลัง ๆ เขียวคล้ำ ๆ ดูดั่งของโบราณเก่าแก่ลายคราม ได้ก็เป็นเรื่องน่ายินดียิ่ง เป็นความมั่งคั่งของศรัทธาที่งดงามไปด้วยศิลปะอย่างยิ่ง แต่ถ้าไม่สามารถจัดทำได้อย่างที่ตั้งใจนั้นสัมผัสแล้วพระพุทธรูปกลายเป็นเพียงสิ่งประดับของภูเขาและน้ำตกเหมือนฝรั่งเอาพระพุทธรูปไปจัดทำเป็นเฟอร์นิเจอร์ประดับบ้านของตน ซอกกล่าวหากการกล่าวร้ายคงตามมาด้วยเหมือนกัน ...คงต้องลุ้นเอาใจช่วยอยากจะทำให้เกิดผลดีมากกว่างานมหาทานของชาวโศกหรืองานตลาดอารีระผ่านไปอีก

	๒๕๔๗	๒๕๔๘	๒๕๔๙
จำนวนร้านค้า...	๘๔	๗๔	๘๗
ผู้ช่วยงาน...	๖๖๕	๑,๐๑๔	๑,๑๐๑
งาน (๑๕๐บาท/วัน ๔วัน)...	๔๐๑,๔๐๐	๖๐๘,๔๐๐	๖๖๐,๖๐๐
ค่าเช่าเต็นท์ (๒๐๐ป ๗/วัน)...	๑๐๐,๘๐๐	๘๘,๘๐๐	๑๐๕,๒๐๐
กำไรอารีระ (ตัวเงินที่จ่ายจริง)...	๔,๑๔๒,๓๘๓	๔,๒๖๒,๔๔๗	๕,๕๔๐,๘๒๐
มูลค่ากำไรอารีระ...	๗,๒๓๗,๘๒๐	๘,๐๖๖,๕๐๖	๑๐,๕๓๒,๕๓๔

(มูลค่ากำไรอารีระ = รายจ่ายที่เป็นตัวเงิน+รายจ่ายที่ไม่เป็นตัวเงิน ได้แก่ค่าแรงงาน ค่าเช่าเต็นท์ ผลต่างระหว่างราคาขายต่ำกว่าทุนกับราคาตลาด ซึ่งคิดอย่างระบบทุนนิยม)

หนึ่งปี กล่าวได้ว่าเป็นงานประจำปีที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของชาวโศก เพราะทุ่มเททั้ง ทุน+แรง มากกว่างานใด ๆ มีคนนับพันช่วยทำงาน ทั้งเด็ก-ผู้ใหญ่ ใช้เวลาประชุมและเตรียมงานมากกว่างานใด ๆ

ปีนี้ผู้เขียนยังไม่ได้รับข้อมูลใด ๆ เลย จึงขอนำข้อมูลเก่าบางส่วนมาแสดง เพื่อที่จะเห็นภาพเปรียบเทียบกับปีนี้ได้บ้าง ดังนี้

ดูเหมือนว่าปีนี้ชาวบ้านจะมาจับจ่ายซื้อสินค้าน้อยกว่าปีที่ผ่านมามีผู้วิเคราะห์เหตุไว้เป็นสองกรณี หนึ่งผลจากการไปร่วมชุมนุมที่ผ่านมามีทำให้ชาวบ้านไม่พอใจ ไม่อยากมาร่วมแสดงถึงเศรษฐกิจไม่ดีกำลังซื้อของชาวบ้านน้อยกว่าปีก่อน ๆ หรืออาจจะเป็นทั้งสองกรณีก็มีโอกาสเป็นไปได้

เรื่องโครงการชุมชนต้นแบบ เศรษฐกิจพอเพียง ที่ร่วมกับมหาวิทยาลัยอุบลฯ กำลังดำเนินไปด้วยดี ญาติธรรมร่วมโครงการอย่างคึกคัก เพื่อสานรับกระแสพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง ให้เกิดผลจริงสู่สังคม ญาติธรรมหลายคนก็เชี่ยวชาญกิจกรรมธรรมชาติ ร่วมลงพื้นที่พลิกฟื้นผืนดินที่รกร้างอย่างทุ่มเทจริงจัง เพียงแค่ ๑ เดือน หลังจากงานมหาปวารณา ถึงวันนี้มีผลผลิตออกกินใช้กันได้แล้ว ได้ยินมาว่าอาจารย์ ดร. อภิรักษ์ถึงกับเผยใจว่า รู้สึกดีใจมากที่เห็นความเอาใจจริงเอาใจ ความก้าวหน้าของโครงการ แต่อีกใจหนึ่งก็หัวหน้ ๆ เสีย ๆ เกรงความไม่เข้าใจของอาจารย์ท่านอื่น ๆ ที่อาจจะคิดไปต่างนานาได้ ขณะที่อาจารย์ฝ่ายที่เห็นดีเห็นงามอยากจะทำอะไรผลิตผักไว้สารพืษกับบ้างแล้ว

เมื่อมีทำที่ของคนในมหาวิทยาลัยบางส่วน แสดงความไม่พอใจ ไม่เห็นด้วย แย้ง ๆ ด้าน ๆ อ้างเหตุผลนานาสารพัดเกี่ยวกับพื้นที่

พ่อกันฯให้แนวทางกับผู้ที่เกี่ยวข้องที่ตรงนั้นว่า “พึงอยู่กับอย่างอ่อนน้อมถ่อมตน มั่นน้อมสันโดษกันให้จริง อย่าไปเรียกร้องอะไรจากมหาวิทยาลัย พึ่งตนเองให้มากที่สุด ทำอย่างผู้ปกครองฐานพระ (ยิ่งกว่าหลังพระ) ที่สุดถ้าผู้ใหญ่จะไม่มีปัญญาให้พวกเราออก เราก็ออกมา ไม่ต้องไปต่อว่าต่อขานหรือทวงบุญคุณอะไร อย่าไปยึดสิ่งที่เราทำได้ทำว่าเป็นของเรา มันไม่มีอะไรเป็นของเราจริง ๆ ไม่เห็นจะต้องเป็นกัวงอะไรเลย เพราะเรามีบ้านมีชุมชนของเราอยู่แล้ว อยู่ไม่ได้ก็กลับบ้านของเรา”

บรรดา “ชิงแก่ ๆ” หลายคน เข้าร่วมโครงการ คุณธำรง (ถึงไท) คุณแก่นฟ้า คุณขวัญดิน คุณหนึ่งฟ้า ฯลฯ สมัครเรียนปริญญาโท-เอก สำหรับ “ชิงอ่อน ๆ” เช่นศิษย์เก่าและนักเรียนสัมมาสิกขาที่จะจบ ม.๖ ปีนี้ ยังไม่มีความเคลื่อนไหวอะไร

อีกข่าวหนึ่งที่อยากบอก ในอนาคตอันไม่ไกลนัก โศกจะมีสถานีโทรทัศน์เป็นของตนเอง ขณะนี้กำลังอยู่ในระหว่างเจรจาช่องสัญญาณ ของ ASTV ช่อง ๗

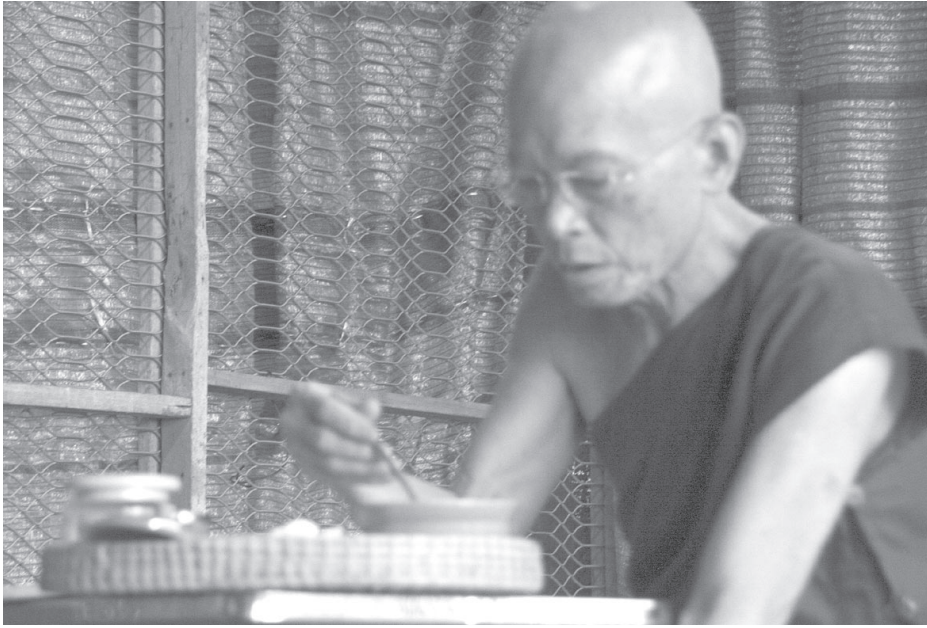
วันนี้ ๙ ม.ค. ช่างเทคนิคของ ASTV ได้มาดูสถานที่ห้องประชุมกันเกรา อาคารสถาบันบุญนิยม และได้ให้คำแนะนำต่าง ๆ ในการปรับแต่ง ให้ใช้เป็นห้องจัดทำรายการถ่ายทอดสัญญาณได้ซึ่งประเมินว่าจะต้องใช้ทุนในการปรับแต่งนี้ประมาณ ๖ ล้าน

พ่อกันฯได้ให้ชื่อสถานีโทรทัศน์ที่จะเกิดนี้ไว้ล่วงหน้าว่า “เพื่อแผ่นดิน”

สุดท้ายเกี่ยวกับสุขภาพของพ่อกันฯ หลังงานตลาดอารีระแล้ว ๓ ม.ค.เสร็จจากยึดคลายเส้นแล้วต่อด้วยการแช่น้ำสมุนไพร ประมาณครึ่งชั่วโมง ตามที่เคยทำในวันพุธกับเสาร์ วันนี้พ่อกันฯมีอาการหน้ามืดจะเป็นลม (อ่านต่อหน้า ๑๐)



สดจากปัจฉิม ▲ ต่อจากหน้า ๙



หน้าขีดต้องประคองให้นอนราบลงกับพื้น คุณโบลานเล่าว่า มีอาการเหมือนจะชัก ซึ่งมีผลถึงสมอง สันนิษฐานว่า น้ำที่ใช้แช่อบสมุนไพรร้อนเกินไป จึงเสียเหงื่อมาก หลอดเลือดขยายตัว ทำให้เลือดจึงไปเลี้ยงสมองไม่พอ

นับเป็นครั้งที่ ๓ แล้วที่พ่อท่านมีอาการเช่นนี้ อันเนื่องมาจากการอบสมุนไพรรหรือแช่น้ำสมุนไพรร ด้วยบุคคลิกจริงจัง หุ่มเท เช่นวันนี้ ๙ ม.ค.ได้ฟังสมเด็จพระพุทธ จันทเสฏฐี พุดผ่านไมโครโฟนเล่าให้ฟังว่า ได้ขึ้นไปบนชั้นพระวิหาร พอดิพ่อท่านๆกำลังเดินบริหารกายหันมาเห็นก็เรียกให้เข้าไปคุยเรื่องรายการโทรทัศน์ พ่อท่านๆเดินเร็วมาก จึงเดินตามทราบวาพ่อท่านๆเดิน ๗๓ รอบ ขนาดอาตมา ชอบเดินก็ยังไม่มั่นใจว่าจะเดินตามพ่อท่านๆ ไปตลอด จะเดินได้ครบ ๗๓ รอบหรือเปล่า ท่านจิรโลโสที่ไปด้วยและเดินตามพ่อท่านๆ เช่นกัน ถึงกับเปรยถึงการเดินเร็ว ๆ ของพ่อท่านๆว่า ไม่มีเวลาให้เหนื่อย

ที่เล่าเรื่องนี้เพื่ออยากจะบอกกับพวกเราว่า ที่เห็นพ่อท่านๆเหมือนดูกระฉับกระเฉง คล่องแคล่ว แข็งแรง ก็อย่าเพิ่งวางใจว่าพ่อท่านๆจะไม่มีอะไรได้ง่าย ๆ

คงพอจำกันได้บ้างว่า งานฉลองหนวปี ๔๗ พ่อท่านๆมีอาการไม่ปกติที่แพทย์แผนไทย ระบุว่าโรครวม แม้หัวใจ กล้ามเนื้อ เส้นเอ็นต่างๆของพ่อท่านๆจะแข็งแรง ได้รับการบริหาร มาอย่างดี แต่โรครวมเป็นเรื่องของธาตุดิน น้ำ ลม ไฟ สมดุลในร่างกาย

ปัจจัยเสี่ยงที่จะทำให้เกิดโรครวม เท่าที่ผู้เขียนจำได้มีเรื่องของอากาศที่หนาวเย็น และเรื่องของการนั่งรถเดินทางเป็นระยะเวลายาวนาน เมื่อเดือนธันวาคมปี ๔๔ นั่งรถไป-กลับ อุบลฯ-ชัยภูมิ-อุบลฯ ผลก็คือต้องรักษาโรครวมกันเป็นเดือนกว่าจะหายดีเป็นปกติ

ปีที่ผ่านมามี ๔๙ หลังงานมหาปวารณา เดินทางไปโรงเรียนผู้นำแล้วกลับไปพักผ่อนที่อโศก หลังจากนั้นวันเดียวก็มีอาการโรครวม จุกเสียด แน่นท้อง ดีที่รักษาทันได้ทันการใช้เวลาไม่ถึงอาทิตย์พ่อท่านๆก็ดีขึ้น

ช่วงนี้ได้รับการเปรยๆติดต่อจากหลายชุมชน อยากจะนิมนต์พ่อท่านๆไปร่วมงาน... สารพัดที่คิดจะจัดกันขึ้นมาเพื่อให้เกิดน้ำหนักรวมในการนิมนต์พ่อท่านๆไปร่วม ซึ่งก็เป็นเรื่องน่าเห็นใจที่หลายแห่งพ่อท่านๆไม่เคยไปเลย หลายแห่งไม่ได้ไปนานแล้ว ถ้าพ่อท่านๆได้ไปก็จะช่วยให้คนในถิ่นนั้นเกิดกุศลเพิ่มขึ้นได้แน่ แต่สำคัญที่พ่อท่านๆไปแล้วจะเป็นอย่างไรนี่ยังไม่มีใครตอบได้ ก็ขอฝากเรื่องเหล่านี้ให้ชุมชนต่างๆได้พิจารณาด้วย

ทุกวันนี้ผู้เขียนชักจะมีใบหน้าละม้ายคล้ายยักษ์เข้าไปทุกวันแล้ว ทั้งกัน ทั้งดู แม้กระนั้นก็ยังมิใช่เชิงเฉโก ไม่ปรึกษา ไม่บอก ไม่ถาม ใช้วิธีลัดคิวบุกเข้าหาเลย สร้างเหตุ

ปัจจัยให้ชนตัว ปฏิเสธได้ยาก ยิ่งรู้ว่าจุดอ่อนของพระโพธิสัตว์ก็คือมีอหังการที่ทนไม่ได้ต่อความกรุณา

เฮ้อ...สงสารสัตว์ได้ต้นโพธิ์บ้างเถิดอย่าให้ต้องเข้าทรงยักษ์ในร่างพระมากไปกว่านี้เลย แม่เจ้าประคูน ❖



พอกเท้าด้วยสมุนไพรรักษาโรครวม

ท่านพุทธทาสฯ ▲ ต่อจากหน้า ๑๒

เพราะผมคิดว่าเป็นแผ่นดินแม่ของพุทธศาสนา แต่ในอัลบั้มก็มีความหลากหลาย แต่สำหรับคอนเสิร์ตจะมีสีสันมากขึ้น เพราะต้องแสดงออกถึงอารมณ์”

ถามว่าบทเพลงที่เกี่ยวกับธรรมะนั้นเข้าถึงยากหรือไม่ ในยุคดิจิทัลที่เยาวชนคนรุ่นใหม่ผู้ไม่ได้ใฝ่ทางธรรมมากนัก เขามีวิธีการอย่างไร

“หลายคนอาจจะมองว่าการนำธรรมะมาเป็นบทเพลง อาจเข้าถึงเด็กวัยรุ่นยาก แต่ผมคิดว่าไม่ยาก แค่เป็นเพลงก็ไม่ยากแล้วคือเปิดก็เข้าหูแล้ว ซึ่งมันก็คือคำพูดภาษาธรรมดา เรื่องราวธรรมดา ผมไม่ได้พูดถึงเนื้อหาที่ชวนน่าเบื่อ ธรรมะไม่ใช่การแต่งเลื่องหรืออะไรแบบนี้ แต่ก็นำเสนอให้คนได้เห็นจิตใจตัวเอง คือ การเรียนรู้หัวใจของตัวเอง แค่นั้นเอง

เวลาผมจะทำอะไรก็มักนึกถึงเยาวชนเด็กรุ่นใหม่อยู่เสมอ เพราะเขาจะต้องเป็นคนรุ่นต่อไปที่นำพาประเทศชาติ แต่ที่สำคัญเราก็คงต้องนึกถึงคนโตแล้ว ก่อนที่เขาจะสร้างเด็กขึ้นมาด้วย”

จิววัน บอกว่า สำหรับเขาแล้วหลักธรรมของพุทธทาส ทำให้เขาเข้าใจชีวิตมากขึ้น ทำให้รู้จักสำรวจ กาย วาจา ใจ ให้กระทำในสิ่งดีมากขึ้น และทำให้มีความรู้สึกอยากช่วยส่งต่อธรรมะนี้ไปสู่ผู้อื่นซึ่งเขาได้ฝากทิ้งท้ายว่า

“อยากบอกว่าคอนเสิร์ตครั้งนี้ สำหรับผมได้เตรียมงานทุกอย่างเรียบร้อยแล้ว หากถึงวันที่เล่นจบ ผมก็ถือว่าเราได้ทำหน้าที่จบแล้ว แต่สำหรับคนที่จะมาดู ผมว่ามันเป็นโอกาสของเขา โอกาสของคนที่ได้มาฟัง มาเจอเพื่อน แต่ไม่ใช่การแสดงที่จะมาเย็บ ๆ กันไม่ใช่คอนเสิร์ตทางเลือก แต่เป็นคอนเสิร์ตทางรอด.

(นสพ.คมชัดลึก ๑๐ ธ.ค. ๒๕๕๕)

นักร้อง ๑๗๕ ▲ ต่อจากหน้า ๑๒

จะเน้นพัฒนาความเป็นผู้นำ สร้างบัณฑิตคุณภาพ นอกจากนี้ ในสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาออกโรงเรียน (กศน.) จะเน้นการนำชุมชนไปสู่หลักเศรษฐกิจพอเพียง และสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา(สทศ.) จะเน้นขับเคลื่อนองค์ความรู้

“ในส่วนของ สทศ.ได้นำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงบรรจุลงในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานแล้ว โดยมีมาตรฐานการเรียนรู้อยู่ในกลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ซึ่งกำหนดเป้าหมายไว้ว่า เมื่อเด็กจบการศึกษาขั้นพื้นฐานแล้วจะต้องเข้าใจและสามารถบริหารจัดการทรัพยากรในการผลิตและการบริโภค การใช้ทรัพยากรที่มีอยู่จำกัดได้อย่างมีประสิทธิภาพและคุ้มค่า รวมทั้งเข้าใจหลักการของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการดำรงชีวิตอย่างมีดุลยภาพ ดังนั้นจากนี้ไปจึงเป็นหน้าที่ของแต่ละโรงเรียนจะต้องจัดทำเนื้อหาสาระและกิจกรรมอย่างไรเพื่อให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าว” ดร.จรรยาพร กล่าว

ปลัด ศทศ.กล่าวด้วยว่า ในการนำร่องโครงการนี้จะคัดเลือกโรงเรียนต้นแบบเขตพื้นที่การศึกษาละ ๑ โรงเรียน รวมเป็น ๑๗๕ โรงเรียนทั่วประเทศ โดยเบื้องต้นนี้คัดเลือกได้แล้ว ๘๐ โรงเรียน รวมโรงเรียนในสังกัด กทม. ๕ โรงเรียน และจะขยายผลให้ได้ตามเป้าหมายภายใน ๓ เดือน ขณะเดียวกันได้ประสานงานกับสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา(สมศ.) เพื่อจัดทำตัวชี้วัดคุณภาพ รวมถึงประสานสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (กพร.) เพื่อให้บรรจุเป็นตัวชี้วัดความสำเร็จในการปฏิบัติราชการของ ศทศ.ด้วย ทั้งนี้ หลังจากจัดทำรายละเอียดโครงการเสร็จแล้วจะนำเสนอขอความเห็นชอบจากรัฐมนตรีว่าการศทศ.ก่อนนำเสนอ ครม.ต่อไป.

(นสพ.มติชนรายวัน ๑๐ พ.ย. ๒๕๕๓)

ชัยชนะฯ ▲ ต่อจากหน้า ๑๒

แต่หากสังคมไทยมาใส่ใจตระหนักคิดยามเกิดปัญหาแล้วจึงออกมาร้องโวยวายไม่ค่อยมีประโยชน์ การเปลี่ยนแปลงจาก ๕๘ กันยายน ถึงปัจจุบัน สังคมไทยหวังว่าจะเปลี่ยนแปลงสู่สิ่งดีๆคงาม ผู้นำมีจริยธรรม ไม่คดโกง คณะรัฐมนตรีประเมินโครงการประชานิยมที่ปราบปัญหาสังคมดำรงอยู่อย่างพอเพียงคอร์รัปชั่น เป็น ๐%

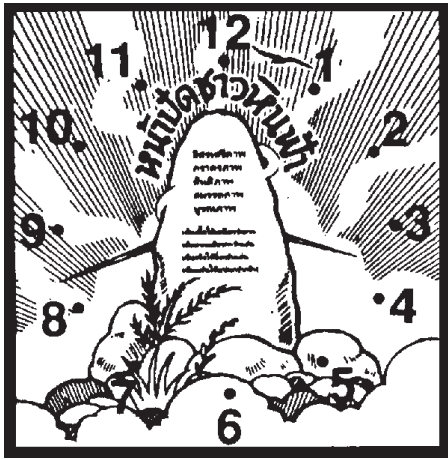
บทเรียนแบบคิดใหม่ ทำใหม่ จะไม่ถูกหลอกขายอีก การเข้ามาด้วยความศรัทธาทั้งหัวหน้าและผู้ตาม ได้ใจคนไทยไปแล้ว ๕๐% การสะตุด้วยเรื่อง

แก้ไขยาก พอจะรับได้ แต่หากสะตุด้วยตัวเองด้วยเรื่องแก้ไขง่าย เช่นยกเลิกสิ่งที่ไม่เป็นมงคลของประเทศชาติ อบายมุขเหล่า การพนัน แหล่งบันเทิง ซึ่งรัฐบาลตั้งแต่นายกรัฐมนตรี ตลอดถึงคณะรัฐมนตรีแม้กระทั่งคณะมนตรีความมั่นคงแห่งชาติ หากขับเคลื่อนแบบเบ็ดเสร็จเด็ดขาดเหมือนการจัดการวันที่ ๕๘ กันยายน ๒๕๕๕ โดยยึดเป็นการถวายให้แผ่นดินไทยใสสะอาดปราศจากอบายมุข

เชื่อเถอะทุกมุมของสังคมไทยมีแต่ยกมือท่วมหัวแล้วจะจั่วหัวให้ฉายา คณะรัฐมนตรี คิดใหม่ ทำใหม่ ใส่ใจสังคมแท้จริง!

(นสพ.มติชนรายวัน ๗ ธ.ค. ๒๕๕๓)





เจริญธรรม สำนักดี พบกันอีก วาระกับ นสพ.ข่าวโศก ฉบับที่ ๒๙๔(๓๑๖) ปีภักดิ์แรก มกราคม ๒๕๕๐ **“มีคุณธรรมนำใจ ใช้ชีวิตพอเพียง ทลิ่งเล็กน้อยขอยามขุข”**

ฉบับนี้ขอขึ้นต้นกันด้วยคำขวัญวันเด็กประจำปี ๒๕๕๐ จาก พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี กันอีกหน เพราะฉบับที่แล้วลงข้อความบางคำผิดพลาดไป จึงหรีดก็ต้องกราบขออภัยมา ณ ที่นี้ด้วย

**ปีใหม่ตลาดอารีเย’ ๕๐...** จึงหรีดคิดว่าคงมีญาติธรรมหลายคนรู้สึกเสียดายที่ไม่สามารถไปร่วมงานได้ เพราะปีนี้มีกิจกรรมพลังข่าวโศกอัญเชิญเศ็ลื่อนพระพุทธรูปฉายา พระพุทธรูปนิมิตปางตรีลักษณ์ ซึ่งเป็นพระพุทธรูปที่แกะสลักจากหินทราย ๓ ก้อน แล้วมาประกอบกันเป็นพระพุทธรูป แต่ฐานหินที่เราช่วยกันอัญเชิญเศ็ลื่อนโดยใช้เชือกดึงมาประดิษฐาน ก็มีน้ำหนักราว ๑๕๐ ตัน ชาวเราจับพัน เวลาดึงเชือกพร้อมกันปรากฏว่าพระพุทธรูปหินเศ็ลื่อนมาเร็วมาก จนพ่อท่านถึงกับยอมรับผิดแทนชาวเราว่าบอกให้ดึงด้วยเสียงดังไป ทำให้พวกเราดึงแรงเกิน พอครั้งที่ ๒ พ่อท่านจึงค่อยๆ พุดอย่างช้าๆ ให้พวกเราค่อยๆ ดึงเชือกเพื่ออัญเชิญพระพุทธรูป มายังฐานหินที่เตรียมไว้ พวกเราจึงค่อยๆ ดึงนุ่มนวลกว่าเดิม ในที่สุดพ่อท่านและลูกๆ ก็สามารถอัญเชิญพระพุทธรูปนิมิต ซึ่งเป็นพระพุทธรูปหินทรายสลักใหญ่ที่สุดในประเทศ หรืออาจจะในโลกก็ได้ณะสะตั้งตระหง่านให้ชาวพุทธเราได้เคารพนับถือบูชาอย่างสมมาทัญญู โดยติดป้ายบอกวิธีบูชาอย่างสมมาทัญญูไว้... นำประทับใจแทน สส.ศ. เพราะตรงแดงที่พ่อท่านบอกให้สัญญาณดึงเชือกนั้นใช้ผ้าพันคอของนักเรียนสัฒมาลิกษาศาลีโศก

...ช่วงติดป้ายบอกวิธีบูชาซึ่งเขียนไว้ ๓ แผ่นใหญ่ พ่อท่านกับสมณะก็ถักกันตามประสาพ่อลูกกว่า จะติดกันยังงั้ให้ดูดี

ท่านพอแล้วมาถึงพอดีก็ติดตั้งให้เบ็ดเสร็จตามประสาช่างไม้ ก็ดูดี การถักกันจึงยุติตามฉายาท่านพอแล้วนั้นแหละสะ อานิมบอกกับจึงหรีดว่า ลูกศิษย์กล้าถกเถียงกับพ่อท่านได้เต็มที แต่ด้วยความเคารพศรัทธา ไม่เหมือนอาจารย์บางสำนัก ห้ามถาก ห้ามเถียง กลัวความแตกต่าง แต่พ่อท่านให้โอกาสแตกต่าง แต่มีให้แตกแยก จึงหรีดฟังแล้วก็สงสัยเหมือนกันว่า สำนักไหนนอกกลัวความแตกต่าง อ้าว! จึงหรีดเห็นแล้วสะ สำนักไหน ก็สำนักกิเลสในตัวจึงหรีดโงะ...จี้ดๆ\*

**ชุมชนเศรษฐกิจพอเพียงใน ม.อุบลฯ....** จึงหรีดเดินไปดูความเป็นอยู่ของชาวเราที่สมัครกันไปบุกเบิก สร้างชุมชนต้นแบบเศรษฐกิจพอเพียงในมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี เมื่อปีใหม่ ๒๕๕๐ ก็รู้สึกที่ที่ชาวเราเริมตผืนดินให้มีพืชผักสีเขียวแบบไร้สารพิษเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ...ได้มีโอกาสดินแดนร้านของครอบครัวคุณหินแท้ อดีตผู้ใหญบ้านศิระชะโศก ซึ่งช่วยกันทำกับคู่วิตคือคุณบุญชอบ โดยมีลูกชายตัวเล็กๆ มาอยู่ด้วย...เมื่อ ส. ๖ ม.ค. ๒๕๕๐ ชาวปฐมอโศกซึ่งไปอยู่ปักหลักสร้างชุมชนใหม่ เอาหัวไซเท้ามาให้สมณะเดินดินและที่ประชุมได้ดูผลงาน ท่านเดินดินได้พูดถึงหัวไซเท้าที่เอามาให้ดูว่า ที่น่าชื่นชมมีใช้ตรงผลผลิตที่ออกมาเท่านั้น แต่ตรงที่พวกเรามาสร้างสรรเสี่ยสะจะทำกิจกรรมไร้สารพิษด้วยจิตวิญญาณหัวไซเท้าที่เห็นจึงเป็นสิ่งที่มีความค้ำอย่างยั้ง

...จึงหรีดได้มีโอกาสเดินไปดูแหล่งที่มาของหัวไซเท้า ก็ได้รับรายงานว่าคุณเพียรบุญแอบเอาไปปลูกไว้ข้างๆ แปลงผักทะเล่าปลี มันก็ขึ้นงาม จึงหรีดก็คิดในใจว่า นี่ขนาดแอบเอาไปปลูกไว้เท่านั้นนะ ถ้าไม่แอบจะขนาดไหน... มีคนบอกจึงหรีดว่าผู้มาเข้าโครงการที่ ม.อุบลฯนี้ ล้วนเป็นจอมยุทธ์ของชาวเรา คุณแพงดินนักร้องบุญนิยมของชาวเราก็มาทำกิจกรรมร่วมกับสามี ปลูกผักซีไร้สารพิษได้ผล แถมยังลงผักบุงเงินได้กินกันในชุมชนใหม่ก่อนใคร ก็ยังมีครอบครัวของคุณธงชนะ คุณวิมและอีกหลายคน ล้วนเป็นผู้มีประสบการณ์ในการทำกิจกรรมไร้สารพิษ

จึงหรีดก็คิดว่า ถ้าจอมยุทธ์เหล่านี้รวมเป็นหนึ่งได้ ทำงานร่วมกันในโครงการเพื่อจุดมุ่งหมายเดียวกัน ก็เป็นเรื่องน่าทึ่งเป็นเรื่องมหัศจรรย์ เพราะทำในสิ่งที่บุคคลอื่นทำได้ยาก... เมื่อ จ. ๑ ม.ค. ๒๕๕๐ จึงหรีดเห็นชาวภูผา ตัฒน้ำสมุนไพรรำเอนอ้า ซึ่งอยู่ในสวนลาว (สวนรักษัสมุนไพรร) ที่

ดูแลให้คุณหนึ่งแก่น แล้วเดินไปแจกสมาชิกในชุมชนใหม่ พร้อมโฆษณาสรรพคุณว่ารักษาโรคกระเพาะได้ดี ชาวคสิฯ ได้ตัฒจิตใจขอพันธุ์ไปปลูกในชุมชน มีหมอแผนไทย (หมอทุ่งไท) เดินผ่านสวนรักษัสมุนไพรรำเอนกับจึงหรีดว่า สวนนี้ดูเป็นรูปเป็นร่าง บางคนก็พูดว่า สวนนี้ต้นไม้โตกว่าที่อื่น แต่บางคนก็บอกว่าสวนนี้ยังไม่มื่อะไร อ้าว! ๒ คนยลตามช่องคนภูผา ก็เข้าใจและได้ทำใจ เหมือนตอนเอาผักป่าผักดอยมาจำหน่ายที่ ชมร.ช.ม. จนทุกวันนี้ลูกค้ายอมรับพืชผักดอยมากกว่าในตลาด เพราะเป็นพืชแข็งแรงไร้สารพิษ แถมยังทำให้ทฤษฏีพาดิษย์บุญนิยม ๔ ระดับเป็นจริง... จึงหรีดคิดว่าคนมาทำงานที่ที่ทุกคนคงได้มีโอกาสทำใจละโลกธรรม ๘ คงได้รับผัสสะทั้งคนในและคนนอก ซึ่งยอมมีทั้งผู้เห็นด้วยและไม่เห็นด้วย โดยเฉพาะสิ่งที่จอมยุทธ์ทั้งหลายพึงระวังก็คือความเชื่อมั่นในตัวเองจนเกินไป จะทำให้คุณภาพเต็ยกันแต่ฟังกันไม่เข้าใจกัน แต่ถ้าชาวเราตั้งอยู่ในสาราณียธรรม เราจะมองเห็นจุดดีของแต่ละคน เห็นเศรษฐกิจพอเพียงของชาวเราว่ามีหลายระดับที่เราสามารถเลือกเอาตามความเหมาะสมกับฐานหรืออินทรีย์ผละของเรา...จี้ดๆ\*

**ประกาศบุญนิยม...** ช่วงงาน พ.พ.ด. หรืองานเกษตรแห่งชาติ ที่มหาวิทาลัยอุบลราชธานี พ่อท่านให้นโยบายขายอาหารมังสวิรัติแบบที่ ชมร. ช.ม. ทำนำล่องมาเมื่อปีที่แล้ว คือ ข้าวพร้อมกับ ๑ อย่างไม่คิดเงิน ถ้าตักกับ ๒ อย่างคิด ๑๐ บาท เอ๊ะ! จะเป็นไปได้หรือ แถมยังจะให้ชาวเราเสี่ยสะเพิ่มขึ้น โดยมาเปิดตลาดอารีเยขายสินค้าต่ำกว่าราคาทุนในงานเกษตรฯ นี้ด้วย เพื่อให้งานนี้มีสิ่ล้นเพิ่มขึ้น แต่ที่แน่ๆ ก็คือ อาตุลัธรรมจากสวนลาวจะตัฒน้ำสมุนไพรรำเอน ถ้าชายก็ขายถูกๆ แบบบุญนิยม ยังงั้ๆ จึงหรีดก็ขอบอกชาวบุญให้ชาวเราเตรียมพร้อมต่อการเสี่ยสะเพื่อบำเพ็ญทานมามีกันอีกครั้ง หลังจากที่เราสามารถตั้งโรงบุญไม่ต่ำกว่า ๘๐๐ โรง เพื่อถวายเป็นพระราชกุศลแด่สมเด็จเจ้าอยู่หัวที่จะมีพระชนมพรรษาครบ ๘๐ พรรษาในปี ๕๐ นี้...จี้ดๆ\*

**ย้ายที่เทศน์...**ก่อนงานปีใหม่’๕๐ ที่บ้านราชฯ เมืองเรือ พ่อท่านไปเทศน์ที่ ม.อุบลฯ กับพวกเรา ก็ได้ดำริให้เปลี่ยนจากที่เคยเทศน์ที่อุทยานบุญนิยม มาเป็นบริเวณที่ ม.อุบลฯ ที่ชาวเราไปดำรงชีวิตเพื่อการศึกษาให้สังคมในเรื่อง เศรษฐกิจ

พอเพียง ผู้มาฟังธรรมเป็นร้อยก็ต่างเห็นติญาติธรรมกลุ่มอุบลฯ ก็คงไปร่วมฟังธรรมกันที่นั่น และเมื่อมื่อะไรจะช่วยก็จะได้สะตวงแบบวิน วินงะ...จี้ดๆ \*

**บำเพ็ญเพียร...ขึ้นปีใหม่’ ๕๐** ใครๆ ก็บำเพ็ญพากเพียรขึ้น วันก่อนจึงหรีดได้ข่าวว่าทีมที่ไปฝึกเรียนจัตกระดุกกับหมอเข็ยว ก็พากันบำเพ็ญเล็ลนฐานทานมื่อเต็ยและอาหารรสจี้ดกันเกือบยกทีม พร้อมทำคอร์สกันทุกเย็นตั้งแต่ก่อนงานปีใหม่ หลายๆคนเห็นประโยชน์เม้งงานปีใหม่จะแยกย้ายกันกลับพุทธสถานและชุมชนแล้ว ก็ยังคงบำเพ็ญต่อจึงหรีดได้ยินอย่างนี้แล้วก็พลอยอนุโมทนาสาธุตังๆ นะสะ...จี้ดๆ\*

**แจกฟรี...สมาชิท่านโดสเนใจที่จะเป็นเจ้าของหนังสือ “นาทิธรรม”** และ “นักรบเท้าเปล่า” สามารถเขียนมาขอได้ที่คณะทำงาน นสพ.ข่าวโศก ๖๕/๑ ซ.นวมินทร์ ๔๔ ถ.นวมินทร์ แขวงคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม กทม.๑๐๒๔๐ หรือโทร.(๐๒) ๓๗๔๕๒๓๐ (ฝากชื่อ-ที่อยู่ของท่านและชื่อหนังสือดังกล่าวข้างต้นแก่เจ้าหน้าที่รับสาย เพื่อส่งต่อแก่ นสพ.ข่าวโศก) ทางเราจะจัดส่งโดยจะแถม นสพ.รายปักษ์ “เราคิดอะไร” พวงไปด้วยนะสะ...จี้ดๆ\*

**ควันหลง...จึงหรีดได้มีโอกาสไปสังเกตการณ์โรงบุญปีใหม่ของ บจ.แต่ชีวิตที่จี้ดกันในบริเวณลานจอดรถหลัง บจ.พลังบุญ** เมื่อวันที่ ๑๘ ธ.ค.๒๕๔๙ งานนี้จัดเป็นประจำมาหลายปีแล้ว และแว่วๆว่า เด็กๆ ชาวเราที่ตั้งตาคอยกันสะด้วยแหม! สงสัยจะจริงดั่งว่า เพราะบรรยากาศวันนั้นล้วนเด็กๆ นร.สส.สอ, นร.พุทธธรรมฯ และลูกหลานญาติธรรม เยอะแยะไปหมด โดยเฉพาะช่วงจับสลากของขวัญนั้นคึกคักเป็นพิเศษ โดยมีผู้ใหญ่ใจดีหลายคน อาทิอาต้นแก้ว, ครูหนูดี ฯลฯ นำของขวัญไปให้เด็กได้ร่วมสนุก รวมทั้งอยู่คอยให้กำลังใจหนูๆจนเลิกงาน สาธุๆ... แถมจึงหรีดยังได้เห็นมิตรไมตรีของคุณฉันทนาที่ชวนใครต่อใครให้มาร่วมทานอาหารในโรงบุญฯอีกด้วยเห็นแล้วประทับใจจริงๆ...จี้ดๆ\*

**คติธรรม-คำสอนประจำฉบับ**

**“เด็กที่ไม่ปฏิษัติธรรม ไม่อาจได้พบสวรรค์จริง”**

คำขวัญวันเด็ก ปี’ ๕๐ โดยพ่อท่านสมณะโพธิรักษ์





# "คอนเสิร์ตเปิดดวงตา"

## บทเพลงจาก "พุทธทาส"

รวมทั้งการแสดงคอนเสิร์ตชื่อ "เปิดดวงตา" ที่จะขึ้นในวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ณ หอประชุมใหญ่ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (ท่าพระจันทร์) โดย ดินป่า จีวัน ศิลปินอิสระที่ใฝ่ในธรรม ซึ่งเขาได้เล่าถึงที่มาของการนำหลักธรรมของปราชญ์แห่งวงการสงฆ์ มาสร้างสรรค์เป็นบทเพลงให้ฟังว่า

**"พุทธทาสภิกขุ"** ชื่อนี้คือพระสงฆ์ผู้ที่สทประชาชาติ (ยูเนสโก) ยกย่องให้เป็นบุคคลสำคัญของโลก และหลังจากที่หลักธรรมคำสอนของพุทธทาสได้เผยแพร่มาจนเกือบจะถึง ๑๐๐ ปี หลักธรรมนั้นได้ถูกนำมาถ่ายทอดในรูปแบบของบทเพลงอีกครั้ง

ที่จริงแล้วบทเพลงที่มาจากหลักธรรมคำสอนของพุทธทาสนั้นมีมาตั้งแต่สมัยที่ท่าน **ปรีดี พนมยงค์** เป็นนายกรัฐมนตรี ท่านต้องการให้นำหลักธรรมของท่านพุทธทาส มาทำเป็นเพลงเพื่อชาติ เพื่อประชาชน สำหรับผมก็ติดต่อกับลูกศิษย์ลูกหาของท่าน เพื่อจะนำคำสอนมาแต่งเป็นเพลงให้เยาวชน

สนใจ เข้าถึงง่าย เนื้อหาเป็นเรื่องราวธรรมะที่สามารถเข้าไปสู่คนทั่วไป เพื่อให้เกิดประโยชน์ และสนองเจตนารมณ์ของท่านในวาระครบรอบวันเกิดปีที่ ๑๐๐ ปีของท่านด้วย"

จีวัน บอกว่า เขาพยายามจะถอดคำสอนของท่านพุทธทาสออกมาใส่ในเนื้อเพลงให้มากที่สุด แต่หากบางคำสอนไม่สามารถทำได้ก็จะนำมาเป็นบทกวี โดยท่วงทำนองเพลงจะเป็นแนวป๊อปที่ฟังง่าย และมีกลิ่นอายของคนตรีจากแดนภารตะด้วย มีการบรรเลงกลองทับบ้ำ เครื่องดนตรีพื้นบ้านของประเทศอินเดีย

หนึ่งน้อย ทอยเติม เติมด้วยแก่น แน่นเป็นหนึ่งใน

## ข่าวโศก

ฉบับที่ ๒๙๔(๓๑๖) ปักษ์แรก มกราคม ๒๕๕๐

"คำสอนบางบทนำมาทำเป็นเพลงได้ บางคำสอนก็นำมาเป็นกวี บางคำสอนไม่สามารถถ่ายทอดออกมาได้ทั้งหมด ก็นำเฉพาะหัวข้อมาแต่งเพลงอย่างเพลง 'กถิ ยุค ๒๐๐๐' ท่อนที่ร้องว่า คนดีโดนรังแก คนชั่วโดนยกย่อง คนบาปจะครองเมืองก็นำมาจากประโยคที่ท่านพุทธทาสกล่าวไว้ว่า **"เมื่อธรรมไม่กลับมาโลกจะวินาศ"**

"ส่วนแนวคิดที่ต้อมมีกลิ่นอายของอินเดียบ้าง (อ่านต่อหน้า ๑๐)

## นำร่อง ๑๗๕ ร.ร.สอนเศรษฐกิจพอเพียง

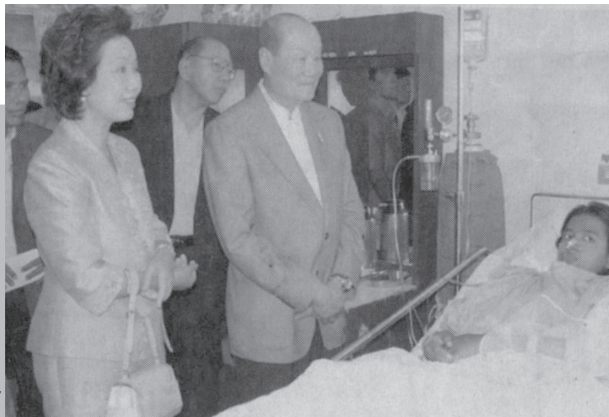
- สพฐ.บรรจุในหลักสูตรขั้นพื้นฐาน
- ถังเป้า น.ร.ใช้ดำรงชีพมีคุณภาพ

เมื่อวันที่ ๙ พ.ย.ที่ รร.เฟิร์ส กรุงเทพฯ ดร.จรรยาพร ธรณินทร์ ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ (ศธ.) กล่าวในการประชุมเชิงปฏิบัติการเรื่อง "ขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสู่สถานศึกษา" ว่าจากที่รัฐบาลประกาศนโยบายการสร้างสังคมคุณธรรม ซึ่งหนึ่งในนั้นคือเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง ดังนั้น ศ.ดร.วิจิตร ศรีสอ้าน รัฐมนตรีว่าการ ศธ.จึงได้มอบหมายให้

สำนักงานปลัด ศธ.เป็นผู้ประสานงานกับองค์กรบริหารหลักใน ศธ.เพื่อดำเนินงานตามนโยบายเรื่องนี้ ซึ่งขณะนี้อยู่ในขั้นตอนของการพัฒนาองค์ความรู้ และคัดเลือกสถานศึกษานำร่อง ตลอดจนจัดทำโครงการในภาพรวมเพื่อเสนอของบประมาณจากคณะรัฐมนตรี ปลัด ศธ.กล่าวต่อว่า รูปแบบการขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสู่สถานศึกษานั้น จะแตกต่างกันตามระดับชั้นเรียน

ให้กำลังใจ ศ.ดร.วิจิตร

ศรีสอ้าน รมต.ว่าการกระทรวงศึกษาธิการ พร้อมคณะเดินทางไปมอบกระเช้าและเงินช่วยเหลือแก่ครูและนักเรียน ที่ถูกลอบยิงจากสถานการณ์ความไม่สงบในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้



และสังกัดของสถานศึกษา โดยสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน(สช.) และสังกัดกรุงเทพมหานคร (กทม.) จะนำความรู้เรื่องเศรษฐกิจพอเพียงสอดแทรกในหลักสูตรการ

เรียนการสอนและกิจกรรมเสริมหลักสูตรต่างๆ ส่วนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.) จะเน้นการพัฒนาทักษะอาชีพการช่วยเหลือสังคม ส่วนสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) (อ่านต่อหน้า ๑๐)

## ชัยชนะด้านสว่างที่น่าดีใจ

(โดย ชลวิทย์ เจียรจิตต์ ภาควิชาสังคมวิทยา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ)

พลันที่ รองนายกรัฐมนตรี ประกาศถอนร่าง พระราชบัญญัติห้วยบนดิน ออกจากสภานิติบัญญัติกลางคืน เสียงสรรเสริญมากกว่า คำผรุสวาท ถือเป็น การประเมินความเสี่ยงที่น่าสนใจ สังคมไทยโปรดอย่าตำหนิท่านจนเกินงาม ทุกยามเราขอเรามุ่งความสมานฉันท์ ให้ อภัยแล้วลืมเสีย

เมื่อมุมมองด้านจริยธรรม นำมาสู่ชัยชนะ ความงามของแผ่นดินไทย ปลอดภัยทางฉิบหายก็น่ามอง การสร้างความสมดุลของสังคมในเรื่องยกเลิกห้วย

ใต้ดินจะส่งสัญญาณจากนายกรัฐมนตรี หรือ สนช.ผู้เขียนไม่ใส่ใจ ที่ดีใจคือความคืบหน้ากับหลักจริยธรรมขั้นต้นชนะแล้ว

อยากฝากถึง คณะรัฐมนตรี ชุดเฉพาะกิจในปัจจุบันว่าจะได้ใจจากสาธุชนคนไทย ต้องมุ่งมั่นสร้างประชาานิยมด้านการแก้ปัญหาสังคมโดยเฉพาะแหล่งอบายทางฉิบหาย ประเด็นสำคัญคือ

๑.เรื่องเหล่า การยกเลิกโฆษณา เป็นชัยชนะแก่ทัศนคติ แต่รูปธรรมยังพ่ายเงินเหล้ายังทำงาน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ต้องเข้มแข็ง จริยจิงคนไทยต้องช่วยรณรงค์นายกรัฐมนตรี ประธาน สนช. ต้องส่งสัญญาณชัดเจนว่าไม่เอาด้วย ให้มุมมองที่ต้องปรับเหล่า



ทำให้ความเสื่อมของแผ่นดินมีมาก เสียเงินเสียเวลา เสียสติและเสียชีวิต (แบบนำสมเพช)

๒.เรื่องแหล่งบันเทิง ฝากท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และกระทรวงวัฒนธรรม เราจะต่อสู้กับสถานที่สร้างให้ผู้

ใหญ่หลอกกิเลสเด็ก ตามชอกหลิบของสังคมไทย เช่นใด จะตรวจตราแบบเข้มงวด เช่น ดร.ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์ ที่ถูกใจพ่อแม่ไทย ได้อีกหรือไม่ อย่าลืมเด็กไทยติดอบาย จะได้ผู้ใหญ่ไทยมั่วอบายในอนาคต

๓.เรื่องห้วยและการพนัน ขอยกเลิกพระราชบัญญัติห้วยบนดิน ถวายเป็นพระราชกุศลอย่าให้ใครเรียกเป็นรัฐบาลห้วยจัดการกับคนเอาห้วยมาไว้บนดิน ให้เป็นอุทาหรณ์เงินบาป คนบาปต้องมีตราบาปแค่ ๓ เรื่อง ลองตั้งหลักดีๆ ผู้เขียนไม่อยากให้ภาพเบลอ อันที่จริงปัญหาวัตถุนิยม มั่วเซ็กซ์ เด็กโหดร้าย ไม่ใส่ใจการเรียน แต่งตัวโป๊ อยากให้ทำอะไรโดยยึดมุมมอง Win-Win ท่านได้สังคมได้ ผู้เขียนขอท่านรัฐมนตรีชุดปัจจุบัน ไม่ยุ่งกับสิ่งที่ขัดหลักนโยบายที่ยึดหลักศีล ๕ จะดีมาก บางครั้ง บางเรื่อง นำเสนอเหมือนบ่นจนน่าเบื่อ (อ่านต่อหน้า ๑๐)